

„NAPPAL KÜZDÖTT, ÉJSZAKA IMÁDKOZOTT”

Szent László a védőszentünk

Amikor – 1993. május 31-én – II. János Pál pápa megalapította egyházmegyénket, védőszentet is jelölt ki számunkra. Így lett Szent László király a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye védőszentje, és minden évben kiemelt figyelemmel ünnepezzük. Mit tanulhatunk ettől a régen élt (II. század) magyar királytól mi, akik a 21. században éljük életünket, és teljesítjük hivatásunkat? Mert a védőszentjeinktől nemcsak azt reméljük, hogy Istennél közbenjárnak értünk,

hanem tanulni is szeretnénk abból, ahogy ők oldották meg életüket, teljesítették hivatásukat.

Szent Lászlóról tudjuk, hogy olyan időben került az ország élére, lett a magyar nép vezetője, amikor nagy bajban volt ez a nemzet. Kívülről is állandóan ellenséges támadások érték az országot, de a legnagyobb baj az volt, hogy az országon belül is zűrzavar, rendtelenség, erkölcsi romlás uralkodott. Úgy látszott, hogy az, amit Szent István ki-

rály elkezdett és épített népe javára, az megsemmisül. Visszasüllyed az ország a régi pogányságba. A történelem úgy tartja számon, hogy Szent László király mentette meg és tette maradandóvá Szt. István művét. Mivel érte ezt el?

Elsősorban élete példájával. A mélyen vallásos király feladatainak teljesítéséhez az útmutatást és az erőt Krisztus tanításából merítette. Valóban hitéből élt. Ahogyan a történetek mondják róla: „Nappal küzdött, éjszaka imádkozott.” Az ország irányításában pedig olyan törvényeket hozott, úgy szolgáltatott igazságot, hogy Isten parancsai érvényesüljenek a közösség életében. A Tízparancsolat volt a mérce. Vallotta, hogy egy ország boldogulásának legfontosabb feltétele, hogy erkölcsében szilárd legyen.

Szt. László példájából láthatjuk, hogy mi válik igazán egy nemzet hasznára. Szükségesek az anyagi feltételek – hiszen ő is keményen harcolt az országot pusztító rablótámadások ellen –, de mindennél fontosabb volt számára a nép erkölcsi és lelki fölemelése. Ez volt a kivezető út a bajból. Ezzel szolgált népe javát. Ma is időszerű példa. Megerősít bennünket abban a meggyőződésben, hogy a jelen bajokból is úgy szabadulhatunk, ha gondolkodásunkat megtisztítjuk, erkölcsünket megjobbítjuk, ha rendezzük dolgainkat Istennel és Isten előtt egymással. Kérjük Szt. Lászlót, legyen ebben vezérünk!

Egyházmegyei gyermeknap
800 résztvevővel

Bosák Nándor

debrecen-nyíregyházi püspök

A mi egyházközségünk

16. oldal

Gyermeknap Harangodon

9. oldal

Papszentelés

10. oldal

Egyházmegyei búcsú július 30-án

19. oldal

KI VOLT SZENT LÁSZLÓ? (1046-1095)

„Ügy ragyogott fel, mint köd közepette a Hajnalcsillag, mely elüzi a rőt homályt, és miképpen a telihold világol a maga napjaiban, vagy miképpen a nap ragyog: fénylett népének közepette, mint a hűsből kiolvasztott zsír, oroszlánokkal és medvékkel játszott, miképpen az akolbeli bárányokkal.”

Voltak korok, amikor az egyházmegyénk védőszentje, Szent László király népszerűsége felülmúlta Szent Istvánét is. Tudnunk kell, ki volt ez a hatalmas termetű, de lélekben is óriás lelkű személy, aki a „csillagok közt fényességes csillag”. Nagyapja az a Vazul, aki Szt. István életére tört.

Vazul fiai közül először Endre lett a király az 1046-ban kitört pogánylázadás után. Az ország azonban egyre inkább a vitéz herceg, Béla mellé állt, mert benne látták a német befolyás elleni küzdelem vezéralakját. A két testvér között sokáig fenntartható volt a béke, mikor azonban Endre megszegte Bélának tett ígéretét, és nem testvéreinek, hanem fiának, Salamonnak adta a trónt, kitört a háború. A németek Endrét, a magyarok és a lengyelek Bélát támogatták. Béla győzelmet aratott, ő lett a király, de élete végéig hadakoznia kellett Salamonnal. Amikor 1063-ban csatát veszített, és ő maga is meghalt, Salamon foglalta el a magyar trónt. Az ország békét akart, ezért Salamon és unokatestvé-

rei, Géza és László hercegek szövetséget kötöttek, és együttesen harcoltak a népvándorlás utolsó hullámában hazánkra törő besenyők ellen. Salamon, aki daliás ifjúvá növekedett, számtalan jeles haditettet vitt végbe, de a nemzet tisztelete egyre inkább László felé

fordult, aki még a királyon is túltett vitézségében. Ahogy a külső ellenséget legyőzték, a béke nyomban felborult. Géza kiszorítva érezte magát a hatalomból, ezért Salamon ellen fordult. A magyarok ismét Gézát támogatták, akitől a német befolyás visszaszorítását remélhették. László szintén Géza oldalán kelt hadba, és a mogoródi csatában legyőzték Salamon. Géza rövid ideig, 1075-1077-ig uralkodott. A korona Salamon birtokában maradt, ezért Géza a bizánci császártól kért és kapott koronát. (Ez a magyar szent korona alsó része.) Géza halála után a nemzet nem akart mást látni a trónon, mint Lászlót. (1077-1095-ig magyar király.)

László kétszer házasodott, első felesége, akinek nevét nem ismerjük, valószínű magyar főúri leány volt. Ebből a házasságából született leányát Jaroszlav orosz herceg vette feleségül. Második felesége – özvegyesség miatt – a német Adelheid lett, akitől Iréne leánya született, őt János görög császár vette feleségül. László király vallásos lelkületét

anyjától, vitézségét apjától örökölte. Egy hazánkban járt francia szerzetes joggal így nyilatkozott róla: „elegantissimus rex.” Békességet akart a korábbi királlyal, Salamonnal is, és igazi testvéri szeretet vezette bátyja, Géza iránt. Megszilárdította a belső rendet, és biztosította a külső határokat. Ő jelölte ki az ún. történelmi Magyarország határait. Hazánk ismét világhatalom lett. Az alkotmányos rendet, a belső nyugalmat hosszú időre megszilárdította. Bár Szent István király törvényeinél is szigorúbbakat alkalmazott, igazságosságához nem fér kétség.

Őt a népakarat emelte a királyi méltóságra, de alázatosságból egy ideig maga előtt vitette a koronát. Az ellenséggel való harcban bátor volt és hős. Többször harcolt a betörő kunok és besenyők ellen, védve és mentve a magyar földet, becsületet és népet. Ellenségeit nem kaszaboltatta le, hanem elve volt a foglyokkal szemben: „hadd éljenek, ha megtérnek.” Az igazságot támogatta külföldi harcaiban is. A nevezetes pápa és császár harcban VII. Sz. Gergely pápa oldalán állt, pedig a császár közeli szomszéd volt. A régi 72-es vármegyerendszert ő és Kálmán király fejezte be.

A királyi bírások jogalapját alkotó törvények meghozatalának színhelye Pannonhalma volt, majd az élete végén tartott szabolcsi zsinaton hozta a mindenre kiter-

Maksa Csata (másolat) – Üldözés (másolat) – Párviadal, a kun lefejezése és a megpíbenés (másolat)

A legenda így szól...

„Egyszer csak meglátja a boldog emlékeztető László herceg, hogy egy pogány egy szép magyar lányt hurcol a lován. Azt gondolta tehát Szent László herceg, hogy az a váradi püspök lánya, és ámbár nehéz sebben volt, mégis nagy hamar üldözőbe vette lova hátán, akit Szögnek nevezett. Midőn pedig utolérte, hogy lándzsájával leszúrja, képtelen volt reá, mivel sem az ő lova nem vágatott gyorsabban, sem amazé nem maradt vissza semmit sem, hanem mintegy kartávolság maradt a lándzsa és a kun háta között. Rákiáltott tehát Szent László herceg a lányra, és mondá: Szép húgom, ragadd meg a kunt az övénel fogva, és vedd a földre! Az meg is tette. Midőn a földön hevert, Szent László herceg távolról lándzsát akart belé vetni, hogy végezzen vele. De a lány nagyon könyörgött neki, hogy ne ölje meg, hanem bocsássa szabadon. Ebből is kitetszik, nincsen hűség az asszonyokban, mert bizonyára fajtalan szerelemből akarta megszabadítani. A Szent herceg pedig hosszan küzdött a kunnal, és elvágva annak inát, megölte.” (Képes Krónika, 1980, 15. ford.: Vargyas Lajos)

A történelmi Magyarország területén található az az ábrázolási mód, amely Szent László életéből elevenít meg egy eseményt, a cserhalmi ütközetet, ahol a legenda szerint László megment egy lányt egy kun fogságából. A csata 1068-ban történt, amikor László herceg Salamon királlyal és Géza herceggel együtt legyőzte az országba betörő kunokat és besenyőket. A falkép-ciklus főleg a történelmi határörvidéken terjedt el, s ma hatvan ilyen ábrázolást vagy annak egykori meglétét lehet kimutatni. Feltrünő, hogy a legendához képest a falkép-ciklus lényeges további jelentéstartalmat hordoz: a két vitéz lóról leszállva fegyvertelenül küzd, birkózik egymással. A lány bárdal hátulról elvágja a kun inát. A kunt saját kardjával a lány lefejezi, miközben László a hajánál fogva tartja. László a harc után megpíhen a fa alatt, fegyverei a fára akasztva, feje a lány ölében nyugszik.

(Hankovszky Béla J. OP, Kerny Terézia és Móser Zoltán: Ave Rex Ladislaus)

jedő törvényalkotásait. Külön gondja volt – a nyugati keresztény országokat megelőzve – arra, hogy a szabolcsi zsinat törvényeibe iktassák keresztény ünnepeink megünneplését. Mária országában a Boldogasszony ünnepeinek megünneplésére külön hangsúlyt helyezett.

Tekintélye olyan volt, hogy az akkor éledző keresztes hadjáratok vezetőjét benne látták. Tovább folytatta Szent István egyházszervezési munkáját. Kedves városa volt Várad, ahová a püspökséget költöztette, a székesegyház alapjait lerakatta, monostort építtetett. Szentté avattatta Istvánt, Imrét és Gellértet 1083. VIII. 20-án. A Szent Jobb Apátság, ami a váradi püspökség területén volt, a középkor egyik legnépszerűbb zarándokhelyévé vált. Élete példa ma is mindenki előtt, mert a magyar ügyért és Isten ügyéért

élni, dolgozni neki egyet jelentett. Mindenkori rugalmas és szelíd volt, vigasztalta a bajba jutottakat, és felemelte az elnyomottakat. Imádságos lelkületű volt, és tudott megbocsátani. 1095-ben váratlanul megbetegedett, majd keresztény módon felkészülve a halálra Bodrog várában elhunyt. Megérezte halálát, és Kálmánt jelölte meg utódjául, aki Könyves Kálmán néven vonult be a magyar történelembe.

A népe három évig gyászolta. Váradon akart pihenni, és a legenda szerint a lovak a Szent László holttestét szállító szekeret maguktól vitték a városba. Sírhelye zarándoklatok színhelye lett. Várad László sírja révén az ország második nemzeti szentélye lett a székesfehérvári Boldogasszony-bazilika mellett.

Orosz Lőrinc prépost-plébános

„... ÚGY ÉRZITEK MÁR MEGINT ITT HAGYOTT?”

„Galileai férfiak, miért álltok és néztek az égbe? Ez a Jézus, aki felvétellett mellőletek, úgy jön el ismét, ahogy az égbe felmenni láttátok.” (Ap.Csel.I,II.)

A remény szavai a tehetetlenség ellen Mennybemenetel ünnepének introitusában.

Férfiak! Galileaiak! Halászok, egyszerű nincstelének. Mert ti mindent otthagytatok, hogy őt kövessétek. Aki választott, aki hívott titeket, hogy saját életét bennetek hosszabbítsa, hogy küldetését bennetek valóra váltsa.

Férfiak! Galileaiak! Akik mindent elhagytatok érte, hogy az ő szent lelke a ti lelketek legyen, és a ti testetek az ő misztikus teste. Az ő halhatatlan misztikus teste, a két lábbal a földön járó, a Zarándok.

Férfiak! Galileaiak! Miért álltok és néztek az égbe? Csak álltok, és néztek az égbe? Tehetetlenül, csalódottan, tanácstalanul. Jól rászédett titeket! Úgy érzitek, már megint itt hagytok, mint akkor, azon az éjszakán. Szemeitek nem látnak a gomolygó felhők homályában. Szívetekből félelem, kétely, tátongó kérdések törnek fel: Uram, talán most állítod helyre Izrael országát?” (Ap.Csel. I,6b) A mi hazánkat, amelyet a mi atyáinknak, a mi Urunk adott? Hát nem most állítod vissza a mi országunkat, a nagyot, az erőset, a miénket, amelyet most idegen láb tapos? De többet nem kérdezhettek. A tettek idején nincs helye a kérdéseknek.

„Mert az én útjaim nem a ti útjaitok, és az én gondolataim nem a ti gondolataitok.” Az én akaratom nem a ti logikátok, és az én bölcsességem nem a ti tudományotok. Az égbe

néztek kérdőn, csalódottan, s nem találtok engem, mégis ott állok köztetek.

Férfiak! Galileaiak! „Ez a Jézus – aki lejött közétek – felvétellett mellőletek...”

Jézus, aki lejött közétek: testté lett Ige, hússá lett Szó, vérré vált verejtek. Veletek élt, mint egy közületek. Veletek evett, veletek ivott, láttátok és hallottátok. Gyógyított és megfeddett, sírt és veletek nevetett, parancsolt és nektek szolgált. „Ti tanúi vagytok ezeknek.” (Lk. 24, 44)

Férfiak! Galileaiak! Az események súlya a ti vállaitokon van. Erről nem hallgathattok, hiszen ő nemcsak a tiétek. A Szó él, teremt, alkot, formál. Nektek szólnotok kell az üldöztetésben és szorongatásban, félelemben és kétségben, akár alkalmas, akár alkalmatlan. Szólnotok kell mindenkire: zsidóhoz, göröghöz, rómaihoz, minden néphez univerzálisan, egyetemesen, globálisan: katolikusan egészen a föld végső határáig. Cselekednetek kell, építeni, alkotni.

Hiszen ő bennetek van, és ti őbenne. Ő a testnek a feje, és ti a tagjai vagytok: az Ő vére a ti ereitekben, az ő teste a ti húsoatokban, az ő ereje a ti karjaitokban, és az ő szavai a ti ajkaitokon. Mondjátok el, hogy jó helyen van, mondjátok el, hogy ott vár minket is. Helyet készít az Atya házában, ahol majd mindannyian elférünk, mennyei Atyánk ünnepi lakomáján. Mert „a mi hazánk az égben van, onnan várjuk a Megváltót.

Ő átalakítja gyarló testünket, és hasonlóvá teszi dicső testéhez.”

H. L. atya

JUHÁSZ IMRE ATYA VÁLASZOL

Van értelme...?

Fontosnak tartom, hogy püspökeink felhívására bekapcsolódjak a nemzet megújulásáért imádkozók egyre nagyobb közösségébe. Tudom, hogy a saját életem megújulásával kell kezdenem. Rendszeresen szentgyónás ellenére időről időre mindig ugyanazokat a bűnöket követem el. Hányszor és meddig kell ezt meggyónni? Van-e értelme így a gyónásnak? Meg lehet-e szabadulni ezektől a bűnöktől?

Van értelme!

Egyetértve önnel tudom, hogy nem könnyű ezekkel a visszatérő bűnökkel harcba szállni, amelyek napról napra elgáncsolnak és meggyengítenek bennünket. Látszólag hiábavaló a lelki küzdelmünk a visszatérő bűnök ellen, de – „lassú víz, partot mos” – addig kell küzdenünk ellenük, amíg azt nem vesszük észre, hogy eltűntek az életünkben. A körzeti orvoshoz is eljárunk évtizedekig ugyanazzal a betegséggel, mert vannak olyan testi-lelki bajaink, amelyekkel együtt kell élnünk. Így van ez a lelki élet dimenziójában is. Vannak a sírig velünk tartó botlások, de ezekből életünk végéig újra és újra fel kell állnunk. Persze tudnunk kell, hogy nem vagyunk egyedül, mert a Szentlélek segítségünkre siet a gyöngeségünkben, hatékonyan megtisztít, és segít lépésről lépésre újratervezni Istennel és embertársainkkal a kapcsolatot. A napokban egy navigációs készülékkel autóztam Újfehértó és Baktalórántháza között. (Ez egy okos kis készülék, amely műholdak segítségével elvezet a kívánt célhoz úgy, hogy a képernyőn mutatja és mondja, hogy merre haladjak.) Ha letérek az előre kijelölt útról, figyelmeztet, és azonnal újratervezi az útvonalat, majd onnan segít tovább. Legalább 100x figyelmeztetett és tervezte újra az utat, amíg hazaértem. (Mint utólag kiderült, ez az útitervező kéretpár számára készült, és nem autóra.)

A Szentlélek is így segít bennünket, folyamatosan figyelembe veszi azt a koordináta pontot, ahol éppen állok, és ha letérek az üdvösség felé vezető útról, onnan mindig segít továbbmennem, segít talpra állni, és újratervezi az életem. Pünkösdkor kiadó ajándékai egész évben, napról-napra segíthetnek érzelmi, érzelmi, akarati és ösztön-életem Istennek tetsző formálásában, hibáim javításában.

Kívánom, hogy a Szentlélek segítségével sikerüljön megújulnia, hogy imádsága és életpéldája által sokan erre a megújult élet-útra léphessenek.

Szeretettel: Juhász Imre atya

Levelezési cím:

Juhász Imre atya

4561 Baktalórántháza, Köztársaság tér 1.

AZ 1956-OS ESEMÉNYEK ÉLŐ TANÚI

Záhonyi események – A halálozás okát „baleset” címén regisztrálták

Haranghy Sándor okleveles építőmérnök, Hajdúszoboszlón született 1934-ben. Felvidékről és Kárpátaljáról származó szülei erős hitű keresztény magyar embernek nevelték, ezt a neveltetést feleségével, Nagy Gabriellával együtt négy gyermeküknek adták tovább. Felsőfokú tanulmányait a buda-

pesti Műszaki Egyetemen végezte. Szakértői nívódíjjal háromszor tüntették ki az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetben, ahol főtevékenységét 30 éven át

végezte, miközben a debreceni Ybl Miklós Műszaki Főiskola adjunktusaként óraadó tanár is volt. 1993-tól állandó tagja az Országos Egyházművészeti és Műemléki Tanácsnak. 1956-ban szovjet hadifogságba kerül. A Magyar Politikai Foglyok Országos Szövetségének, az 56-os Vitézi Lovagrendnek tagja, a Hazáért Érdemkereszt kitüntetettje, az erdélyi Gyimesfelsőlók díszpolgára, a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend CLJ lovagja, a Szent Donát Kommenda Parancsnoka, a Keresztény Értelmiségi Szövetség debreceni alapító-, valamint a Magyar Építész Kamara tagja. Nem tartozik és nem tartozott semmilyen politikai párthoz sem. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye építésügyi tanácsadójaként templomok, kápolnák tervezési, kivitelezési és szakértői munkálatait látja el.

„Az Úr 1956-ban egyedülként engem hagyott életben, amikor a szovjet páncélosok megtámadtak bennünket, és a szorosan mellettem lévő öt katonatársam holtan rogyott össze. Ez akkor ott megerősítette bennem, hogy az Úrnak szándékai vannak velem, ezért reá hagyatkozva, hitemre támaszkodva, nemzetem javára tőlem telhetően igyekeztem mindig munkálkodni.

Választott szakmámnál fogva tudtam, hogy a szegletkő az a kő, amely a legfontosabb saroknál illeszkedik be az épületbe, ott, ahol az építő az egész épületnek meg akarja vetni az alapját. Hitbéli ismeretemenl fogva pedig tudtam és tudom, hogy a szegletkő világunkban maga Krisztus. Ő tartja össze az egyház épületét. Ezért erősítem szüntelen a hitem, hiszen ...akinek építménye megmarad, az jutalomban részesül. (1Kor. 3,14)”

„Magyarországon 1956. október 23-ával kezdődően a központi hatalom negyvennyolc óra alatt összeomlott, az ország több száz önálló „köztársaságra” bomlott, tömegmegmozdulások zajlottak, és a megyeszékhelyeken, majd a városokban, falvakban megdőlt a diktatórikus hatalmi rendszer. A megválasztott forradalmi bizottmányok, nemzeti tanácsok, munkástanácsok vették át a közhatalmi funkciókat. **Eltérés csupán abban van, hogy a politikai hatalom megszerzése milyen módon, a tömegek és a fegyveres hatalom, az ÁVH-s alakulatok, katonai egységek, rendőri erők ütközése révén, vagy békés úton mentek végbe.**” (Filep Tibor: Debrecen 1956.)

Záhonyban, a Rákóczy laktanyában nem volt ellenállás, a szovjetek mégis rajtaütésszerűen lemészárolták a fiatal katonákat. Haranghy Sándor közvetlen közelében öt katonatársa holtan rogyott össze..., egyedül ő maradt életben..., a kétévnyi sorkatonai szolgálat után már éppen a leszerelését várta 1956. októberében.

– Záhonynál a vasúti hídon kívül, a közúti hídnak csak a mederpillérei maradtak meg a háború után. A szovjetek közel a hídpillérekhez, a Tisza folyási irányában három pontonhidat (egymáshoz kapcsolt uszályokból álló, tankokat is elbíró katonai szükséghidat) építettek október 23-án délután. Aznap este már folyamatosan vonultak a páncélos alakulatok a laktanyánk előtt.

– Napok alatt zajlottak az októberi események, Debrecenben már 26-án győzött a forradalom. Záhonyban milyen előzményei voltak a november 4-ei támadásnak?

– A rádióból hallottunk az eseményekről, majd a parancsnokunkat Budapestre rendelték, így az alakulatot a parancsnokhelyettes irányította, aki október 27-28-án többször átment a szovjetekhez. Ez gyanússá vált a szemünkben, ezért a tudtán kívül elhatároztuk, hogy segítséget nyújtunk a budapestieknek a harcokban. 28-án feltörtük a lőszerraktárt, és három tehergépkocsival elindultunk a miskolci hadosztályhoz, hogy onnan majd együtt továbbmenjünk Budapestre. A terünetet már nem tudtuk megvalósítani, mert közben a parancsnokunk 29-én megérkezett Budapestre, és közölte velünk, hogy a harcok Pesten befejeződtek, ezért vezényletével visszatértünk Záhonyba.

– A megtorlás november 4-én volt. Miért támadták meg a laktanyát?

– Erre nincs válasz. Ez azért megdöbbentő, mert nem volt összetűzés a magyarok és a szovjetek között. Egy nappal a megszárlás előtt, 1956. november 3-án futballmeccs volt a laktanyában. Hivatalosan a határ túloldalán tartózkodó szovjet egység csapatával játszottak. Mint az akkoriban szokás volt: poharazással tisztelték meg a tisztet a „druzsábt”. Novikov vezérőrnagy hadosztályparancsnok is jól érezte magát. Másnap délben a megszárlás befejeztével főbe lőtte magát.

Az Országos Légvédelmi Parancsnokság alá tartozó 3932-es légvédelmi tüzérezred tüzér ütege ütegállásokba volt kitelepítve az akkori légvédelmi rend szerint, így a laktanyában csak hatvanan tartózkodtunk. Amikor a szovjet hadseregnek hajnalban kiadták a tűzparancsot, az ország egyéb magyar alakulataitól eltérően hozzánk semmilyen jelzés nem érkezett, Dudics József ezredparancsnokunk 9 órakor bement Záhonyba, a szovjet parancsnokságra, hogy vegyék át a Kádár-kormány – rádión bejelentett – intézkedésének

Egy nappal a megszárlás előtt 1956. november 3-án futballmeccs volt a laktanyában. Hivatalosan a határ túloldalán tartózkodó szovjet egység csapatával játszottak.

megfelelően a laktanyát, nehogy szétlőjenek bennünket. De feltartóztatták, őrizetbe vették, majd bezárták az állomáson egy marhavagonba. Később az ágyúörgéssből hallotta, hogy megtámadták a laktanyát.

A gáton hirtelen bukkantak fel a harckocsik. A lövegtorony nyílásában nemcsak a fekete sapkás katona állt, hanem a géppuskakezelő is. Ezt észelve az emeleti ablakból, azonnal lekiáltottam: „Bekerítették a laktanyát!” Mindenki lejött, de fegyver senkinél nem volt. Ekkor eldőrdült egy páncélosból leadott jelzőlövés, aztán a harckocsiágyúkkal egyidőben géppuskával is lőttek bennünket. A hirtelen keletkezett téglapor törmelékben és füstfelhőben hasra vágtuk magunkat, de mellettem már holtan rogyott össze Stiegelmayr hadnagy és Lengyel szakaszvezető. Az emberek kúszva, kétségbeesetten igyekeztek a közeli kapun átjutni, illetve a drótkerítés alatt az országút menti mély árokban védelmet keresni. Szaladt, ki merre látott, bokrokban, árkokban, meszesgödörben, szenespincében bújtak meg. Én is elindultam a katonatársammal, de az épület mögül kijutva egy géppuskasorozat a mellettem kúszó Kocsány Imre fejéből lerepszett egy tenyérnyit, azonnal meghalt. Néhány percig zokogva mozdulatlanul feküdtem mellette, majd sikerült a két méterre lévő árokba gurulnom. A vízes árok már tele volt lapuló katonával. A tankok pedig lőttek az épületeket, a teherautókat. Körülbelül 20 percig tartott a

tüzérségi tűz, majd „hurrá” kiáltással a gyalogság géppisztolyosorozatokkal rohamozott bennünket. Az árokhoz érve kipanacsoltak, és feltartott kézzel betereltek mindenkit a laktanyába. Egy részük lövöldözve bejárta a laktnya minden zegét-zugát, és összeszedték, akit csak találtak. Ekkor az ágyútűz hallatára mentők érkeztek Kisvárdáról, Győröcske felől, de csak többszöri próbálkozásra engedték az oroszok, hogy elvigyék a sebesülteket.

– Sok volt a sebesült?

– Nagy volt a veszteségünk.

Sokkos állapotban voltunk, amikor kocsira raktuk őket. 5 halott mellett 15-re becsültük a sebesültek számát. Közülük Gaál András híradós sorkatona a tűzszünet beállta után szerezte sebesülését, amikor Koroknai örvezetővel feltartott kézzel kijöttek az épületből. Elsőként Gaál András lépett ki, sorozatlövést kapott. Szerencsére több műtét után életben maradt.

– Mit érzett?

– Mintha nem a valóság lett volna, a félelem annyira úrrá lett rajtam, hogy szinte már nem is éreztem semmit. Amikor pattogtak, berregtek a lövedékek az úttesten, épületeken, vártam, mikor fog az én hátamba csapódni. Ez nem harc volt, közönséges, megalázó, aljas gyilkosság. Mindannyian 20 év körüli fiatalok voltunk.

– Egyszer csak vége lett...

– Igen, az a nap, november 4-én nagyon hosszúra nyúlt... Délután

már szovjet fogságban voltam 34 társammal együtt, elhurcoltak bennünket Kárpátaljára. Ungvár mellett egy régi magtárépület pincéjébe vittek, de csak 10 napig tartottak fogva. A Teremtőnk szerencsésen hazasegített bennünket.

Csak egy – az áldozatok nevét megörökítő – tábla maradt, melyet 1990. november

4-én helyeztünk el emlékezetül a mészárlás helyszínén. A halottakat 1957-ben a Honvédelmi Minisztérium költségére a tömegsírból kiemelve újratemetették. A halálozás okát „baleset” címen regisztrálták.

– Szentanúként, szenvedőként élte át ezt a mészárlást. Ma, 50 év után mit hordoznak ezek az emlékek?

– Emlékezni kell az esetekre. Mert aki nem tud emlékezni, az önmagát veszíti el. Tanítani kell a fiataloknak, hogy voltak, akik megpróbálták. Magyarország a II. világháború utáni időszakban

olyan volt, mint egy elátkozott sziget. De felébredt a szabadság szelleme, ám az újból paradicsomnak ígérkező kert egyszerre temetővé vált, és az elnyomás bizott abban, hogy az eltemetett eszmék még kísértetni sem támadnak fel. De tévedtek! Látniuk kellett, mint fakadt lassanként virág a letaposott titkos sírokon...

Szentmihályi Szabó Péter a forradalom 30. évfordulójára írta az „Érdemes” című verset, amely így fejeződik be:

„Most gyilkos koszorúz, besúgó eljenez,

S a nép nem tűz ki lyukas lobogót,
Pedig tudja, hogy egyszer vége lesz,
Hogy érdemes volt! Hogy mindig érdemes!”

Most az 50. évfordulót ünnepeljük, és a vers még ma is aktuális... Meddig?

Kovács Ágnes

Vitézavatás Debrecenben

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulója tiszteletére Debrecenben, Kossuth „örvárosában”, a Református Nagytemplomban május 20-án 10 órakor az 1956-os Vitézi Lovagrend vitézavatási ünnepséget rendezett. Vitéz Sass László, az '56-os Vitézi Lovagrend debreceni törzskapitánya, valamint Vitéz Holl Ferenc, a rend országos főkapitánya a mintegy 200 fő várományos között az '56-os Vitézi Lovagrend új tagjává avatta egyházmegyénkből Dr. Linczenbold Levente polgári plébános urat is, aki édesapja érdemeinek örököseként kapta a kitüntetést.

Az avatások és kitüntetések átadása után a résztvevők a köztemető '56-os kopjafájához vonultak, és koszorút elhelyezve fejezték ki tiszteletüket '56 hősei előtt.

HITVALLÁS – MAGYAR HISZEKEGY

**Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.**

Ez az én vallásom, ez az én életem,
Ezért a keresztet vállaimra veszem,
Ezért magamat is reá feszítetem.

Szeretném harsogni kétkedők fülébe,
Szeretném égetni reszketők lelkébe,
Lángbetűkkel írni véres magyar égre.

Ez a hit a fegyver, hatalom és élet,
Ezzel porba zúzod minden ellenséged,
Ezzel megválthatod minden szenvedésed.

E jelszót ha írod lobogód selymére,
Ezt, ha belevésed kardod pengéjébe,
Halottak országát feltámasztod véle.

Harcos, ki ezt hiszed, csatádat megnyerted,
Munkás, ki ezt vallod, boldog jövőd veted,
Asszony, ki tanítod, áldott lesz a neved.

Férfi, ki ennek élsz, dicsőséget vettél,
Polgár, ki ezzel kélsz, új hazát szerezteél,
Magyar – e szent hittel, mindent visszanyertél.

Mert ez a hit ERŐ! Mert aki hisz, győzött,
Mert az minden halál és kárhozát fölött
Az élet Urával szövetséget kötött.

Annak nincs többé rém, mitől megijedjen,
Annak vas a szíve minden vésszel szemben,
Minden pokol ellen, mert véle az Isten!

Annak lába nyomán zöldül a temető,
Virágdíszbe borul az eltiport mező,
Édes madárdaltól hangos lesz az erdő.

Napsugártól fényes lesz a háza tája,
Mézes a kenyere, boldogság tanyája
Minden nemzetségén az Isten áldása.

Magyar! Te most árva, elhagyott, veszendő,
Minden nemzetek közt lenn a földön fekvő,
Magyar, legyen hited s tied a jövőendő.

Magyar, legyen hited és léssen országod,
Minden nemzetek közt az első, az áldott,
Isten amit néked címeredbe vágott.

Szíved is dobogjon, szavad is hirdesse,
Ajkad azt rebegje, reggel, délben, este,
Véredde hogy váljon az ige, az eszme:

**Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!**

(Papp-Váry Elemérné)

Magyar Hiszekegy néven nemzeti imává lett az 1920-ban a Véderő Ligák Szövetsége pályázatára írt Hitvallás című díjnyertes költemény első három és egyben utolsó három sora. Nem volt ember a Trianon által megcsonkolt hazában, aki ne tudta volna kívülről az Istenben, hazában, igazságban, Magyarország feltámadásában hitet tevő három sort. Ezzel a sorok örökérvényűek lettek.

NEKED SIKERÜLT?

Etika – hittan a szakmunkásképzőben 5.

Befejeződött a tanév. Mint minden év végén, számadást készítünk: hogyan sikerült elérnünk kitűzött céljainkat?

Először azt kell tisztáznunk, hogy mit szerettünk volna elérni? Mindazok, akik az Etika-hittan cikksorozat előző részeit olvasták, tudják, hogy nem tűzhetünk ki magunk elé olyan irreális célokat, amelyeket az adott körülmények között semmiképpen nem tudunk megvalósítani. Hiszen olyan fiatalokkal „dolgozunk”, akiknek többsége lélekben és fizikai valóságában is eltávolodott az Istentől, valamilyen – számára is ismeretlen okból – szemben áll az Egyházzal, amelynek az oka a legtöbb esetben a helyi unszimpatikus plébános.

Az első, amit tehát el kellett érniünk az a szimpátia elnyerése.

Hogyan tehetem mindezt?

1. Odafigyeléssel. A diák érezze, hogy ő a

fontos. Meghallgatom, még akkor is, amikor butaságot mond. Nem nekem kell kimondanom az igazságot, hanem őt kell eljuttatnom oda, hogy ezt megtegye. Ha ugyanis én fogalmazom meg helyette, akkor az soha nem lesz igazán az övé, és talán én sem tudom az ő szintjén megfogalmazni azt.

2. Őszintének kell lennünk. Az a szabály, hogy mindenről lehet beszélni, mindenről lehet kérdezni. Természetesen van egy megadott téma, az óra „anyaga”, de el lehet pár percre kalandozni, majd ismét visszatérni az eredeti irányba. Sokszor előfordult, hogy a „vagányok” megpróbálták zavarba hozni. Aztán, amikor rájöttek, hogy nem lehet, mert mindenről lehet „emberi” módon szólni, felhagytak a hiábavaló kísérletekkel.

Miben mérhetem le az eredményt?

Nem vizsgáztatok, feleltetek, nem teszek fel

összefoglaló kérdéseket (igaz, ennek is megvan a megfelelő helye a tanév során).

Amikor egyszer csak odajönnek a papi civilben lévő „tanár” úrral beszélgetni az iskola udvaron ..., amikor egy-egy téma után azt kérdezik, lehetne ezt még szünetben is folytatni? Amikor valamelyik azt mondja, ő szeretne erről külön is beszélgetni velem. Amikor a „külön beszélgetés” már szentgyónássá alakul, majd látom az arcán először a megdöbbenést, majd a megkönnyebbülést, annak a felismerését, hogy a gyónás, az valami egészen más, mint amit ő eddig arról gondolt... Amikor év végén azt kérik, beszéljük meg, hogy a következő évben is legyen ilyen órájuk... Amikor a ballagáson kiszólunk a sorból, köszönjük atya... Amikor egyszer csak egyet közülük meglátok csöndesen meghúzódva állni hátul a templomban ...

Heidelsperger István

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY (1046-1095)

Apja I. Béla király, anyja Richéza Lengyelországba küldték, a trónöröklési viszályok miatt.

1077-ben királlyá koronázták.

Legendás híró csatái voltak a kunokkal és a besenyőkkel.

A megkezdett templomokat és kolostorokat befejezte, újakat építtetett.

Sok legenda kering Szent László imádságos életéről. Egy alkalommal egy vereség miatt menekült a kunok elől. Amikor már ellenségei karnyújtásnyira voltak, imádkozni kezdett.

Ekkor váratlan dolog történt. A hegy kettészakadt a magyarok és a kunok között, így László megmenekült.

Egyszer egy hadjáratban elfogyott az étel. László király imádkozni kezdett.

Ekkor egy sereg állat sétált el a tábor előtt, s így már volt mit enniük.

Az ütközet előtt a katonák szomjaztak. László király ismét imádkozni kezdett, ekkor víz tört elő lova lábnyomaiból.

1095-ben halt meg, ám még halála után is csodákat vitt végbe. 1192-ben avatták szentté.

© Madura Eszter 7. o. Nyíregyháza, 2006

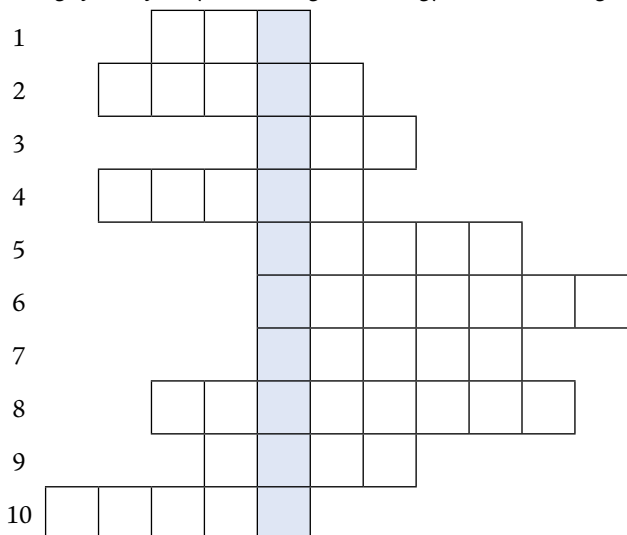
Rajz pályázat

Aki tudja, hogy milyen csodák történtek László király halála után, és ezt le is rajzolja nekünk, értékes ajándékokat nyerhet, és természetesen az Örömhír újság lapjaira is bekerülhet.

Beküldési határidő: 2006. augusztus 20. Cím: Tamaskovicsné Tóth Otília 4400 Nyíregyháza, Lengyel u. 5.

KERESZTREJTVÉNY

Ha megfejted rejtvényünket, megtudod, hogy is nevezték még Szent László királyt.

1. A tizenharmadik apostol.
2. Ennyi isteni személy van.
3. Ereinkben csörgedezik.
4. Teremtett lélek, akinek értelme és szabad akarata van, de teste nincs.
5. A világban jelenlévő rossz.
6. Az első és legszükségesebb szentség.
7. Az egész világ teremtő Ura, és a mi Menyeyei Atyánk.
8. A nagykorúság szentsége.
9. Az egyház látható feje.
10. Egy állam uralkodója, akit Isten nevében megkoronáznak.

*Fedezd fel a 10 különbséget a két kép között!
Ha megtaláltad, írd meg nekünk!*

	1	2	3	4	5	6	7	8
9	10							
11				12				
13	14						15	
16			17					18
19				20				

Vízszintes:

9: Jód; 10: Megfejtés; 11: Lánytestvérét; 12: Feszültséget kelt; 13: Névelő; 14: Táplálá; 15: ...magatok; 16: Kopasz; 17: Magyar női név; 18: Kérdő szócska; 19: Jel; 20: Egyházi adó volt.

Függőleges:

1: Egészségre ártalmatlan folyadék; 2: Szegény, mint a templom...; 3: Véd az ár ellen; 4: Elektromágneses hullámok tere; 5: Kén; 6: Zsék lakója; 7: Eme dolog; 8: Norden Institute Technology; 10: Urán; 12: Kockázat tárgya; 14: 2/3 ami!; 15: Névelő; 17: Nitrogén; 18: East röv.

Kedves Gyerekek!

Először is szeretnénk gratulálni az előző szám nyerteseinek:

Juhász Dóra, Ramocsaháza

Balla Rita, Debrecen

Magdus Andrea, Újfehértó

Magdus Sándor, Újfehértó

Kovács Bernadett, Ajak

Remélem, hogy a nyári szünet alatti pihenés közben is lesz kedvetek rejtvényt fejteni. A beküldési cím változatlan:

Tamaskovicsné Tóth Otília

4400 Nyíregyháza, Lengyel u. 5.

Határidő: 2006. augusztus 20.

Várjuk rajzaitokat, írásaitok!

Küldjétek bátran!

Kedves Gyerekek!

Sokan közületek ebben az évben járultok az első szentáldozáshoz, amely felidéz a 12 apostol első szentáldozását is.

TUDOD-E JÉZUS 12 APOSTOLÁNAK A NEVÉT?

Péter volt az első, kit követett András, Jakab, János, Fülöp, Bertalan és Tamás. Máté, Jakab, Simon, Taddeus és Júdás, Így nevezi őket sorba, a Szentírás.

GYEREKSZÁJ

– Tudod anya kibe vagyok szerelmes? Tégedbe!

Szörny Rt.

Ágyba dugtam a három- és öt éves lányaimat. Átöltöztem egy régi melegítőalsóba, egy kinyúlt pólóba, majd bementem a fürdőszobába haját mosni.

Még ott is hallottam, hogy veszekednek. Egy ideig hallgattam, majd törölközőt csavartam a fejemre, berontottam a szobájukba és leordítottam őket. Útban visszafelé még hallottam, ahogy a három éves lányom megkérdezi a nővérét:

„Te Réka, ez meg ki volt?”

Úgy, mint otthon...

Kisfiam egyházi oviba jár. Nagyon eleven gyerek, és egyszer még a türelmes dadus nénit is felbosszantotta. „Hogy fogsz így a Mennysországba kerülni?”

Nagycsoportos kisfiam kijelentette: „Majd ki-be rohángalok, csapkodom a kaput, és Szent Péter ki fog kiabálni, mint anya ha mérges, hogy gyere be fiam, mert úgy megruházlak, hogy több füled lesz, mint fogad.”

Lengyelországi Ifjúsági Találkozó – Krakó

2006. május 25-től 28-ig rendeztek Krakóban ifjúsági találkozót. A debreceni Szent László Plébániáról kilencen – Gorski Jacek domonkos atya vezetésével – indultunk el Lengyelországba. A több mint egymillió fiatal zarándokot velünk együtt, többek között a Szentatya látogatása vonzott erre a találkozóra. A programok szombaton délután egy óra körül kezdődtek a város külterületén található Blonie mezőn. Ennyi rendőrt, tűzoltót, acélbetétes-bakancsos cserkész – akik vigyáztak a biztonságra – egyszerre még nem láttam. A Szentatya péntek este érkezett Krakóba, hatalmas tömeg gyűlt össze a fogadására. Mondanom sem kell, semmit nem láttunk a tömegben, nekem is csak a pápamobil hátulját sikerült megörökítenem ezen az estén.

Na de sebjaj, hiszen reményeim szerint ott volt még a szombat, a vasárnap, ahol „sztárfotókat” készíthettek az egyház vezetőjéről – gondoltam naivan. Szombat délelőtt, miután nagy nehezen beverekedtük magunkat a térre, még volt egy-két óránk, amit játékkal, alvással és beszélgetéssel ütöttünk el. Az időjárás nagyon változékony volt, délből tűzött a nap, délután pedig a Szentatya érkezéséig, valamint távozása után, fáztunk. De hála a „lengyel-magyar barátság”-nak, kaptunk hőtartó fóliát, ami alatt ez a problémánk is megoldódott. Amikor a Szentatya megérkezett, kisütött a nap, az idő átméreteileg megjavult. A hangulat nagyon jó volt a téren, egymillió fiatal zarándok énekelt és örvendezett a pápának.

Bánatomra itt sem tudtam készíteni közeleli fotókat a Szentatyáról, igaz a nyakamba most nem ugráltak az emberek, de voltak helyettük méteres transzparenszek, ezektől nem sokat láttunk. Szombaton és vasárnap is szentmisén vettünk részt a ligetben. „A lengyel népnek tanúságot kell tennie hitéről az egész világ előtt” – mondta XVI. Benedek pápa a Blonie-mezőn. A körülbelül 1 millió hívó jelenlétében bemutatott szentmisén 1500 pap, 20 bíboros, 28 érsek és 120 püspök koncelebrált a Szentatyával. A szentmisét olaszul, lengyelül és az egyház hivatalos nyelvén, latinul mutatták be.

Nagyon jó volt a találkozó, remek hangulatban telt el, óriási hatása van egymillió éneklő és imádkozó fiatalnak.

Kovács Dániel

MI ÍGY KEZDTÜK...

Az elmúlt év szeptemberében a balmazújvárosi fiatalság életében új fejezet kezdődött el. Megalakult a Balmazújvárosi Ifjúsági Csoport a plébánián, amire eddig nem volt lehetőség, a filiaként működő településen. Örömmünkre, tavaly nyáron Isten és a Püspök úr segítségével helyi plébánost kaptunk Pankotai József atya személyében, aki már elfoglalta és felújította a plébániát, és megkezdte munkáját a balmazújvárosi hívek életében.

...megállt az idő...

Miért jó ez? Van egy hely, ahol egy nagycsaládként nyíltan beszélhetünk Istenről, nem kell attól félnünk, hogy vajon mit szólnak a többiek. Sokan még ma is „kis-Moszkvaként” emlegetik ezt a várost, ahol még a régi Kun Béla, Háman Kató utcanevek megvannak. A plébániánk jelenléte valahol megtöri a megállt időt.

A 6 fővel indult a csoport, hétről hétre új tagokkal bővült, és mára már 15 fős a társaság, akik között vannak reformátusok, valamint kereszteselés előtt álló fiatalok is. Időközben szoros kapcsolatok alakultak ki, és felmerült bennünk az ötlet, hogy eltöltsünk egy hétvégét a plébánián. Ennek keretében megszerveztük április utolsó hétvégéjén lelkigyakorlatunkat, és ez kizárólag a fiatalok szervezésében történt.

Témáink: barátság, szerelem, párkapcsolat, a férfi útja.

Beköltözés a házba

A „Találkozásunk” úgynevezett lazulási esttel kezdődött, amolyan 70-es 80-as évek retro stílusában, fotók örökítik meg a folyamatos megérkezéseket, a beköltözést a házba. Másnap a reggeli szentmisén a fiataljaink ministráltak. Mise után reggeli, takarítás, és következett a komoly munka. Először Tíri Árpád a barátság fogalmát boncolgatta, előadásából kitűnt, hogy nehéz jó barátot találni, a fiataloknak többnyire csak haverjaik vannak, és ki vannak éhezve arra, hogy legyen egy megbízható társuk a mindennapokban. A közösség tagjai ezután két csoportban beszélgettek az előadásról. Egy kis szusszanás után szellemi kérdésekben mérte össze erejét a két csoport. Majd az ebédfőzés megpróbáltatásai után elfogyasztottuk a számunkra ízletes eledelt. Persze nem tagadtuk meg magunktól a szieszta idejét sem, ez után folytattuk tovább a délutáni programokat. A második előadásban a párkapcsolat és szerelem rejtélyeiről és titkairól halhattunk, ebben az elméleti gondolatok mellett saját tapasztalatait is megosztotta velünk az előadó, Csordás

Pisti. A téma mindenkit érdekelt, fülelt is a hallgatóság. Majd József atya előadásában a férfivá válás útjáról hallhattunk érdekes új információkat, láttuk, hogy a cél nem más, mint eljutni az érett, bölcs, elveihez hű férfi szerephez. (A lányok csak remélték, hogy a fiúk nagyon odafigyelnek). Frissítésként ügyességi játékokat vetettünk be, majd a saját kezűleg épített szalonnasütő helyen elkészült vacsorát fogyasztottuk. Végül a napzáró dicsőítő együttlétet nemcsak ellazulást, de elmélyü-

lést és egyben felüdülést is jelentett. Érdekes volt látni, ahogy megérintett egy-két embert az előadássorozat

Mi lenne velünk nélküled?

„Oh, Uram, add, hogy mindig úgy tudjunk Rád figyelni bármi is van az életünkben, ahogy azt Te szeretnéd, add, hogy engedjük, hogy munkálkodj életünkben, és ne húzzunk fel falakat előtted, hiszen Te úgyis átlátsz rajta. Micsoda huncut Mindenható vagy Te! Gondoskods minden pillanatunkról, a nehézségeken átsegítesz, és megmutatod, hogyan tanuljunk belőle. Mi is lenne velünk nélküled?” – a fiatalok egyéni imáikkal fejezték ki Isten felé fordulásukat. Ezután nem álmosodtak az emberek, hanem felfrissülten hajnalig beszélgettek. Persze az ébresztő kicsit fájdalmas volt, hisz kevés idő jutott az alvásra. Ettől függetlenül mindenkinek sikerült elkészülni, és eljutni a reggeli misére, ahol szintén aktívan bekapcsolódott az ifjúság.

Tyúkhúsleves „ifi” módra

Majd miénk volt a ház, József atya elment Hajdúböszörménybe szentmisét tartani, és mindenki a legnagyobb tudását beterve dolgozott azon, hogy a meglepetés ebéd elkészüljön: Tyúkhúsleves ifi módra és milánói makaróni magyar recept alapján, plusz házi süti. A jóllakás után fájdalmasan tudatosodott bennünk az elválás gondolata. De a hazaindulás előtt megígértük egymásnak, hogy ősszel újabb témákat bogyunk tovább.

A szervezők

EGYHÁZMEGYEI GYERMEKNAP NAGYKÁLLÓ-HARANGODON

Harangod legendája

Az Árpád-kori település jelenlegi Harangod elnevezéséhez a következő legenda fűződik: A legenda szerint az 1200-as években Nagykállótól délre volt egy falucska, Búzna Dada nevű. Amikor a hírnökök jelentették, hogy gyilkolva fosztogatva mindent elégetnek a tatárok, a lakosság az élelmét, állatait, munkaeszközeit mentve a mocsárba menekült, de amint a templomhoz értek, megállította őket az öreg pap.

– Mentsétek a harangot is fiaim, mert ha a tatárok felgyújtják a falut, a tűzben lezuhan a haranglábról, és tönkremegy, megolvad – mondta a pap.

Szekérre engedték hát a harangot, majd ahol lehetett, tutajra emelték, és észak felé eveztek. Már közel jártak egy biztonságosnak látszó, dombok védelmében lévő helyhez, amikor a tutaj megbillent, és a harang a vízbe csúszva elmerült a mocsárban.

Telt, múlt az idő. A tatárok által teljesen elpusztított Búzna Dada egykori lakói új, mocsarrakkal körülvett, védett helyen felépítették az új települést, Kállót. Lett új fatemplom is, kupolás magas toronnyal. Csak a harang hiányzott sokáig. Ám néha, a ködös őszi estéken észak felől harangszót hozott a szél az emberek hite szerint, abból az irányból, ahol a harang elveszett. S ilyenkor félelemmel mondogatták mindig az öreg papnak: „Hallod atya? Ott szól a harangod!” Ezt a helyet tehát, ahol a harang elmerült azóta Harangodnak nevezik.

Első alkalommal rendeztek Egyházmegyei Gyermeknapot a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye területéhez tartozó Nagykálló-Harangodon, május 20-án. A néhány éve működő – nyíregyházi hittanosoknak rendezett – gyermeknap ezúttal kibővült, és a jelenlegi meghívásnak mintegy 800-an tettek eleget.

A szervezési feladatokat a nyíregyháziak vállalták mintegy 70 fővel, Lupsa Tamás, Hevele Ferenc, Kerekes László nyíregyházi káplánok, Kardos György plébániai munkatárs, Kiss Zsolt Attila mátészalkai, Lengyel József debreceni káplán, Tóth László püspöki titkár irányításával.

A 75 hektáros, dimbes-dombos, erdős, ligetes táj, a békés csöndet hirdető tavával, Ekler Dezső építész tervei alapján készült hét faépülettel büszkélkedhet. Ilyen a kör alapú, 250 m² alapterületű, és körülbelül 300 ember befogadására alkalmas fából készült Tánccsűr, ahol egész nap folyamán a „Pacsirta Kultúrzenekar” tagjai adták meg az alaphangulatot.

Ügyességi és humorérzékpróba

A 20 plébániáról buszokkal érkező gyermekek nem unatkoztak. Lengyel József atya sorversenyeinek egyszerre részt vevő többszáz gyermek szurkolása, versengése látványnak sem volt utolsó, de tesztelte a csapatok összetartó

képességét, ügyességét, nem utolsó sorban humorérzékét is. Bemutakoztak a nyíregyházi Dávid Cserkészcsapat tagjai is, akik az akadálypályákon, a métázás, lajhármászás, íjászat, sátorverés, gránátdobás, rovásírás és még számos feladat között a cserkésztvörvényeket is tanították. A kisebbek időtöltésében a kézműves foglalkozások segítettek. És mivel töltötte az idejét közben a 120 kísérő? A felnőttek Kerekes László atyával a családról, a házassági hűségről elmélkedtek.

Otthoni ízek

A szabad levegőn hamar megéhezett társaság problémáját 5 üstben otthoni ízeket kínáló 250 liter babgulyás nyhítette, nagymamák, édesanyák nagypapák, szomszédok serénykedésével. Természetesen, akinek nem volt elég, elvándorol-

hatott az erdő közepén lévő szabadtüzi kementéhez, ahol lángossal csillapíthatta éhségét. Ebéd után a hangulat tetőfokára hágott, Nádasi Fe-

renc, nyíregyházi bohóc kitűnő partnerre talált a közönségében a mutatványaihoz, olyannyira, hogy többször felmerült bennünk a kérdés, hogy kié a főszerep.

„Áldjon meg Téged az Úr...!”

A gyermeknap befejező programján, a püspöki szentmisén is. A szívvel-lélekkel éneklő, elfáradt kisközönség óriási tapsal fogadta Bosák Nándor püspök atyát, aki prédikációjában a barátságról beszélgetett a gyermekekkel, eljutva Jézus barátságáig. Hogyan gondolsz Jézusra? Elfogadod-e a barátodnak? Hol találkozhatsz Jézussal? Hogyan tudnád megmutatni, hogy Jézus a barátod? A gyermekek nagyon aktívan bekapcsolódtak a párbeszéd-

be, majd a mise végén előrukkoltak saját meglepetésükkel, hiszen a nap során a püspök atya névnap köszöntésére készültek. „Áldjon meg téged az Úr” – énekelte a 800 gyermek és felnőtt, majd barátságuk, szeretetük jeléül egy plüssmacskát és a gyermeknap emlékére egy gyermekrajzokkal ellátott emléklapot is átnyújtottak a püspök atyának.

A szentmise végén a főpásztor kihirdette a versenyek eredményét, így első helyezteként a Tiszavasvári Plébánia csapata vitte el a pálmát, a másodikként az ajaki és a nyíregyházi csapatnak tapsoltunk, valamint harmadik helyezést ért el a debreceni Szent Család és Szent László Plébánia csapata.

Juhász Zoltán Nagykálló polgármestere, aki meglátogatta a gyermeknap résztvevőit, szintén gratulált a dobogós csapatnak.

Azt mondják a kállóiak, aki ennek a tájnak, Harangodnak az ízét egyszer megérezte azt, nem ereszti többé. Így van ezzel a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye csapata is, hozzátéve, hogy ők a táj ízén, zamatán kívül valami mást is megéreztek. Ezért visszavágnak, és már a következő programot tervezik.

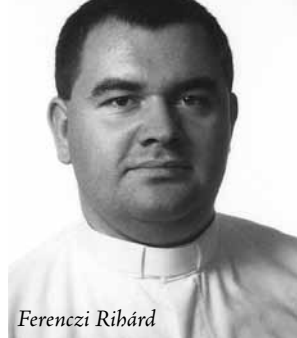
Szerk.

A gyermeknapon készült fotók megtekinthetők: www.katolikus.hu/debrecen

„...MINDENKINEK A MINDENE LETTEM”

2006. június 17-én délelőtt 10 órakor, Nyíregyháza a társszékesegyházban Bosák Nándor megyéspüspök pappá szentelte egyházmegyéink diakónusait: Bökő Pétert, Ferenczi Richárdot és Katona Istvánt, ugyanezen a szentmisén diakónussá szentelte Kálmán József és Papp Péter akolitusokat. A papi hivatás egy életre szól. A pappá szentelt diakónusok osztották meg velünk a döntésben, a hivatásra való készülétkben megfogalmazott gondolataikat.

– A papi hivatás választása egyben a világról való lemondást is jelent. Hogyan születettek?

Ferenczi Richárd

Bökő Péter: – Én nem lemondásként, hanem ajándékként éltem meg a papi hivatás elfogadását. A „világmegváltó” terveim között elsőként a régészet szerepelt, de Isten

azonban – aki görbe vonalon is tud egyenesen írni – ezt másképp gondolta. Hitranos éveim alatt megismert Somogyi János atya áldozatos életének példája, közvetlensége, megélt Isten és emberszeretete meghatározó volt alakuló hivatásom ébresztgetésében. Majd engem is elérte a serdülőkor láza, az örökké elégedetlenkedés korszaka, csökkent a buzgóságom, nem éltem szentségi életet, elhalványodott bennem a papi hivatás iránti vágy. Azonban valami, vagy inkább „Valaki” hiányzott belőlem. Kerestem Őt, és elvezérelt egy kis karizmatikus közösséghez, akiknek a segítségével újra el tudtam indulni az Isten követésének útján. Ez nem egy látványos esemény volt, inkább egy folytonos belső átalakulás, amely valamilyen szinten a mai napig tart.

Katona István: – Az Úr meghívott, a plébános atya támogatott a döntésben. Vannak olyan tényezők, amelyek a lelkiismereti döntéseket meghatározzák, a szeretet, különösen az imádság. Sok év alatt hoztam meg a döntést, és azt hiszem, évek szükségesek hozzá, hogy elmélyüljön. Más az oltár körül ministrálni, és más az, amikor felelünk azért, ami ott történik.

Ferenczi Richárd: – Szüleim vallásos nevelésben részesítettek bennünket a húgossal együtt. A családban szívtuk magunkba a kereszténységet, az Istennel való életet. Együtt jártunk vasárnaponként szentmisére. Nagyon tetszett, amit a pap tett az oltárnál, és én örültem, hogy segédkezhettem neki, amikor ministráltam. 7-8 éves lehettem, amikor először a papi hivatás gondolata megfogalmazódott bennem, és emlékszem, hogy édesanyámnak mondtam el először ezt a vágyamat. Akkor még nem nagyon tudtam, hogy miért szeretnék pap lenni, ma már tudom...

– Hét évet készültök a papi hivatásra. Mennyire készít fel, miben erősített meg benneteket a szeminárium?

B. P.: – Ez teljes mértékben az adott személyen múlik. Mindenki különböző háttérrel, adottságokkal érkezik a szemináriumokba. Az összeszokás nem megy egyik napról a másikra. Ám ebből nagyon szép kispap – pap barátságok születhetnek, mely építő lehet mindegyikünk számára. Másrészt a hivatás vagy megvan, vagy nincs. Ahhoz a szeminárium sem hozzáadni, sem elvenni nem tud. Azonban azt a „képességet” tudja fejleszteni, hogy a növendék egyre tudatosabban figyeljen arra, mi is az Isten akaratja az életével. Ha jól akarom megélni hivatásom, akkor hasznosak és építőek a szemináriumi évek, ha azonban nem veszem komolyan, akkor csak elpazarolt évek lesznek.

K. I.: – A felkészülés éveit a másokért odaadható életű emberek között tölthettem, a következő években értem majd meg, mit jelent másokéért élni, másokért tenni. Remélem, hogy Krisztus és az ő egyházának parancsai egyre inkább életté válnak bennem.

F. R.: – A hivatást mindenki ajándékba kapja Istentől. Azonban a hivatásunk, Isten iránti elköteleződésünk változhat, és változik is az

Katona István

évek folyamán. A szeminárium nem tud felkészíteni minden helyzetre, amellyel a világban találkozunk. De nem is ez a feladata. Egy látásmódot ad, aminek mentén tovább kell képeznünk magunkat. Szerény érsek atya mindig hangsúlyozta, hogy egy papnak naponta legalább két órát kell foglalkoznia az imádsággal és a teológiával.

– A szeminárium védelme megszűnik, amikor megkezditek papi hivatásotokat a világban.

B. P.: – Sokan mondják, hogy a papnevelés gyökeres reformra szorulna, amivel én is egyetértek, azonban X. Szent Piusz pápa jelmondatával kiegészítve: „Mindent megújítani Krisztusban.” A külső formák nagy megtartó erővel rendelkezhetnek, mivel rászoktatják az embert egy adott napirendre, s aki ezt elfogadja, azt szépen elvezetheti akár a szentelésig is. Ám ha nem tudatosan élem meg papi hivatásomat, akkor ez a keret légvárként fog összeomlani miután kikerül valaki a szeminárium falai közül. Ha nem vagyunk képesek napról napra megújulni Krisztusban, hivatásunkban, akkor ez a pörgő világ nagyon könnyen elragadhatja az embert, s hivatását is veszélybe sodorhatja. Ezért kell szüntelen Krisztusra tekintve, s legfőképpen paptestvéri közösségben szolgálni a világban, mert a „magányos farkas” típusú paposkodás ideje lejárt.

K. I.: – A püspök atya, a paptestvérek védelme, segítségem megmarad a szeminárium után is a papi életben. Kikerülve az életbe, ezt az erőt értékrendet megtartva kell a hívek elé állnunk, akik az Úrra támaszkodnak általunk.

F. R.: – Ez valóban így van. Amikor egy pap kikerül a szemináriumból, az olyan, mint amikor a virág mellől elveszik a támasztékot, és hogy megáll-e egyenesen, az attól függ, hogy mennyire erősödött meg a szára. Ha mindaz beépült a növény szárába, amit ott megkaptunk, akkor lesz tartása segítség nélkül is. De a rendszeres imaéletet meg ehhez hozzá kell tennünk.

– Az ember kapcsolatait a személyisége, egyénisége határozza meg. Milyen az istenkapcsolatokat?

B. P.: – Ezzel kapcsolatban két dolog jut eszembe. Az egyik egy kis imádság, amit már hosszú évek óta a sajátomnak érzek, s azt hiszem, jól összefoglalja mindazt, amit fontosnak tartok saját magammal, hivatásommal kapcsolatban:

„Uram, ahová tettél, ott szolgáljak. Ahol megsejtlek, ott kereslek. Ahogyan tudlak, úgy követlek. Ha megbotlom, nem csüggedek. Ami van, azért magasztallak. Ami nincs, azért nem zaklatlak. Ami a munkám, megcsinálom, a jó szót érte sose várom. Ha nem sikerül, nem kesergek. És másnap mindent újra kezdek.”

Gyakran eszembe jutnak Mentés Mihály papköltő Szeretet című versének sorai, amelyekben Pál apostol szavait látom visszhangozni: „Mindenkinek a mindene lettem, hogy mindenkit üdvözítsek.” Hogy nem könnyű ez az élet? Biztos. De az Isten kezéből nem eshetünk ki sohasem.

F. R.: – Istennel való kapcsolatomban az emberi kapcsolataimban tükröződik vissza, s fordítva is igaz. Vidám alaptermészetem van, Istennel való kapcsolatomban is ez határozza meg az imádságban, a mindennapokban.

– Mindenki jelmondatával, egy olyan gondolattal indul útnak, amellyel azonosul, amely magában hordozza hivatásának mélységét.

B. P.: – „Szeretlek, Uram, én erősségem.”/ Zs1 8, 2/ Ez az igevers már hét éve kíséri engem.

Bökő Péter

Az ember tehet jó vagy rossz dolgokat, mert nem állítom, hogy tökéletes lennék, vagy éppen minden nehézség nélkül élnék, hiszen ember vagyok. De tudom azt is, hogy elfogad az én Uram, s még így is lát bennem fantáziát, – hiszen „Ő előbb szeretett minket” –, s én ezért csak a szeretet szavával válaszolhatok Neki. Ezért, ha nehézségek, keresztek merülnek fel életemben, nem akarok csüggedni, hanem a Szentlélek irányítására bízva magam hittel, hűséggel akarom teljesíteni mindazt a küldetést, melyre az én Uram meghívott.

F. R.: – „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!” (Jel 2, 10) A papnak a feladata, hogy hűségesen teljesítse szolgálatát, amelyet vállalt a papszenteléskor. Nem a rendkívüli dolgok teszik naggyá, hanem a mindennapok feladataiban való hűség és kitartás. Mindannyian az életszent-

ségre törekszünk, és ebben a mondatban nagy ígéret hangzik el: ha hűségesen teljesítem papi szolgálataimat, akkor megkapom az örök élet jutalmát! S ebben a hűségben nagyon sok minden benne van, ami számomra nagyon fontos: az egyszerűség, az alázat, áldozathozatal, de legfőképpen a szeretet. Azért vagyok hűséges, mert szeretem az Urat, és azokat az embereket, akiket keresztül Őt szolgálom, bárhová is küldjön a Gondviselés.

K. I.: – „Íme! Én veletek vagyok minden nap a világ végéig.” Leginkább ez a szentírási mondat jellemző az istenkapcsolatomra is.

Kovács Ágnes

Szeretet

Ha éhezőt látsz, adni kell.
Ha panaszt hallasz, hallgatni kell.

Könnyeket szépen letörölni.
Aki okozza, megpörölni.

Szenvedőket megvigasztalni:
Legalább akarni.

Lecsitítani a lázadókat;
Korbácsolni a korbácsolókat.

Minden sebbel, ha új, ha régi,
Vele sajogni, vele égni.

Ha nem tud a bú máson nevetni:
Magad bohócnak odavetni.

Ha a hullámok magasra csapnak:
Bedobni magad áldozatnak.

Köszönetet sosem várni,
De hálnak árkot találni.

És mégis: senkit meg nem ölni.
És mégis: senkit nem gyűlölni.

S ha a nép a kereszten veszt el,
Mondani: Így halt meg a Mester.

(Mentes Mihály, papköltő)

A HIVATÁS NINCS KORHOZ KÖTVE...

Késői hivatásképzés az Egri Hittudományi Főiskolán

Közel egy éve annak, hogy az Egri Érsekség elindította a papi utánpótlást segítő képzést, a késői papi hivatások szemináriumát az Egri Hittudományi Főiskolán. Sokak számára szokatlan ez a kezdeményezés, így az egyszerűsége, a kipróbálatlansága okozhatja azt is, hogy megoszlanak a vélemények, de a többi ország katolikus egyházai – Franciaország,

Németország, Olaszország – már rendelkeznek referenciákkal, sőt kedvező pozitív eredményekről számolnak be. Nem utánzásról van szó, mindössze annak a jó példának követéséről,

amely felismerve a paphiányt, megpróbálja orvosolni a helyzetet. A késői hivatásképzésről mint lehetőségről az újfahértói Papp Jánossal beszélgettünk, aki jelenleg ennek a képzésnek a jelölt évét tölti a szemináriumban.

– Magyarországon egyedülálló kezdeményezésről van szó.

– Az Egri Érsekség kezdeményezte a papképzésnek ezt a formáját. Tulajdonképpen a 30 éven felülieknek eddig is volt lehetőségük részt venni a papnevelésben, csak korábban mindez együtt történt a fiatalabb kispapokkal. A változás abban történt, hogy a nappali előadásokon részt veszünk ugyan a többiekkel, de a kollégiumi elhelyezés máshol van. Mindig vannak, akik később éreznek magukban elhivatottságot, talán így bátrabban jelentkeznek majd, ha hasonló korúakhoz kerülnek. A kezdeményezők abban bíznak, hogy egyre többen fognak jelentkezni erre a képzési formára is, és egy-két év múlva hasonló részvételi adatról tudunk majd beszámolni ebben a képzésben ugyanúgy, mint a hagyományos papképzésben. Igaz, néhányan fenntartásokkal viseltetnek a kezdeményezés iránt.

– Mi lehet ennek az oka?

– Nemcsak képzésről, hanem papnevelésről van szó, amely természetesen egy szigo-

rúbb életvitel elfogadására készít fel. Sokan azt gondolják, hogy idősebb korban már „nehézben nevelhető” az ember. Ez természetesen így van, de aki válaszol a hívásra, annak az Úr erőt is ad a kihívások teljesítésére.

– Jelenleg mennyien vesznek részt ebben a képzésben Egerben?

– Öten vagyunk, akik elkezdtük a felkészülést: felvidékről, Ózdról, Miskolcra, Pécsről és én a magam 31 évével Újfahértóról. A legidősebb társunk 45 éves.

– Hány éves korig fogadnak el jelentkezéseket?

– A késői hivatásra 35-45 éves korig lehet jelentkezni. Szerintem, a hivatás nincs korhoz kötve. Mint más hivatást, ezt is el lehet kezdeni egy középkorú embernek is.

– Ha az országban egyedülálló, miért ilyen alacsony a létszám?

– Nem ismerik sokan ezt a fajta lehetőséget, ennek az lehet az oka, hogy nagyon fiatal a kezdeményezés, kell még egy-két év, amíg a megfelelő helyére kerül a papképzésben, és ismertebbé válik.

– Mennyiben más a késői hivatások képzése a hagyományos papképzésnél?

– Míg a hagyományos papképzésben hét éven keresztül készülnek a hivatásra a diakónusi szolgálattal együtt, nálunk mindez öt évig tart. A késői hivatásképzés első éve a jelölt év, majd három év intenzív képzés következik, végül a mi időnk a plébánián letöltendő egy év diakónusi szolgálattal zárul. A képzés fokozatát nézve a hagyományos papképzés diplomával zárul, ez a képzés felsőfokú képzést ad, de a hivatás elsajátításához szükséges éveket itt sem lehet megspórolni.

– Említetted, hogy jelölt éveket töltitek.

– Ebben az évben még mindannyiunknak civil állása van, így minden hónap első hétvégéjét töltjük csak a szemináriumban. Ez az év teljesen a lelki életre, az imádságra és elmélkedésre épül. A második félévet már alapozásnak, előképzésnek is nevezhetjük, hiszen egyháztörténelemmel, egyházénekekkel, homilistikával, liturgikával is foglalkozunk. Vizsgák helyett kisebb beszámolókon kell számot adnunk ismereteinkről.

Számunkra a kinti élet ebben a jelölt évben egyfajta tanúságtételt is jelent, hiszen az emberek nem találkoznak olyan civil munkásemberrel, aki a papi hivatásra készül. Pozitív tapasztalatunk van a világban élők reagálásával kapcsolatban. Bátran, közvetlen hangnemben érdeklődnek, vallással kapcsolatos kérdéseket tesznek fel, és ennek nagyon örülünk.

– A papi hivatást később választók „igenje” komolyabb, megfontoltabb, hiszen bőven van tapasztalatuk azokról a világi dolgokról, amelyekről készek lemondani.

– Az élet a legjobb iskola a tapasztalatszerzéshez, amely a helyes szemlélet kialakításához elengedhetetlen. Tapasztalatban mindenképpen gazdagabbak vagyunk a fiatalabbaknál, ami természetes dolog, hiszen a munkahe-lyeken is emberekkel foglalkoztunk, hosszabb ideig éltük „világi” életünket. De azt gondolom, itt nem elsősorban a világi dolgokról való lemondásról van szó, hanem arról az „igenről”, amely válasz Isten hívására. És ez nem azért „stabilabb”, mert nagyobb az élettapasztalat. Akkor megfontoltabb ez a válasz, ha jelen van a papsághoz alkalmas lelkiállapot. És ez kortól függetlenül mindenkire érvényes.

– Kik jelentkezhetnek, milyen feltételeknek kell megfelelni ahhoz, hogy valaki felvételt nyerjen a késői hivatásképzésre?

– Azok a feltételek szükségesek, amelyeknek a hagyományos keretek között jelentkezőknek is eleget kell tenni. A szentségek meg- léte, érettségi bizonyítvány, plébánosi ajánlás, az egyházmegye püspökének ajánlása, előnyt jelent az is, ha a teológia tudományában már van valamilyen előképzettsége a jelentkezőnek. A másik fontos és lényeges kérdés a családi állapot. A jelentkező szabad állapotú kell hogy legyen, hiszen a papi szolgálatot a cölibátus életállapotában kell teljesíteni. De mindezek mellett legfontosabb, hogy meglegyen benne a papi hivatáshoz szükséges lelkiület: az egészséges vallásosság, erkölcsi és pszichikai kiegyensúlyozottság, kapcsolatteremtő képesség.

Bátorítok és buzdítok mindenkit, hogy a hivatás kortól független, és ha érez magában hívást, akkor tegye meg a lépéseket!

Kovács Ágnes

BESZÉLGETÉS A PRO URBE DÍJAS FODOR ANDRÁSSAL

A Város Napján, Debrecen Önkormányzata Pro Urbe díjat adományozott Fodor András pápai káplánnak, püspöki helynöknek, herpályi prépostnak, a debreceni Szent Család templom plébánosának, a Máltai Szeretetszolgálat regionális vezetőjének, és még sorolni lehetne titulusait, funkcióit.

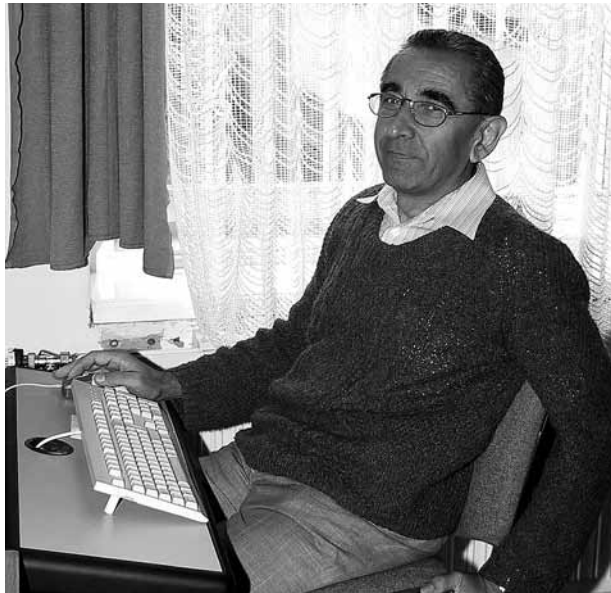
Melyik tevékenységét tartja András atya a legeredményesebbnek és leginkább szükségesnek? Eredendő adottsága-e ez a sokoldalúság, vagy a felismert feladatok alakították így az életét? Mit gondol, mi az az egyedi vonás papi hivatásában, amellyel a Teremtő Isten megajándékozta?

Nem tudnám kiválasztani, melyik területen a legeredményesebb a munkám, hiszen „minden mindennel összefügg”. Nem mindig az a legfontosabb, ami annak látszik, de azért az első felépült templom, a Szent Család, nagyon kedves számomra, főleg azért, mert sokan megszerették. A gyimesi Sziklára Épített Házban is azt jó látni, mekkora fejlődést indítottunk el ott ezzel. Igen fontosnak tartom a Szent Erzsébet Otthont, de a többi épület is hasznosnak bizonyult. A legszükségesebb mégis az élő hitű közösség lenne, de ez megy a legnehezebben.

A pappá szentelésemre készült szentképen olvasható gondolatot egész életem programjának tekintem: „egyre alkalmasabb eszköz legyek Isten népének szolgálatában”. Ezt a népet a papnak kell összefogni, éltetni, nevelni. A pap azonban egymagában kevés ehhez, ezért szeretnék magam körül olyan közösséget, amely megsokszorozza erőmet. Olyan embereket, akik odaadják magukat a nagyobb közösség szolgálatára.

Ami a sokoldalúságot illeti: eleinte csak a műszaki érzékemről tudtam. A többi a feladatok nyomán derült ki. A feladatok pedig jöttek. A Svetits hittanáráként a pedagógiai érzékemet tehettem próbára. Ez készítette fel az ifjúsági találkozók szervezésére. Akkoriban ez újdonság volt. Százával érkeztek távoli helyekről a fiatalok. Utóbb kiderült, erre a tapasztalatra azért volt szükségem, hogy fel tudjam vállalni a nyolcvanas évek végén ezrével érkező erdélyi menekültek befogadásának és ellátásának gondját. Látam, mennyi segítő szándék van az emberekben, csak össze kell hangolni. Így született meg a Máltai Szeretetszolgálat. Csakhamar az is kiderült, hogy a máltai szervezetnek, az erdélyieknek, a fiataloknak nagy

hasznát veszem a debreceni pápalátogatás szervezésében. Erre az időre már testvéri kapcsolatot ápolunk a reformátusokkal is, hiszen a nyolcvanas évek közepén kezdeményezésemre sikerült bekapcsolódnunk az ökumenikus imahetek rendezésébe. A pápalátogatás szervezése más képességeket is igényelt, tárgyalnom kellett hivatalos személyekkel, ennek aztán az új egyházmegye szervezési, építési ügyeiben láttam hasznát. Innen már csak egy lépés volt a templomok építése, a katolikus iskola szervezése. Mire a Szent Erzsébet Otthon megvalósítására került a sor, már némi tapasztalatot szereztem a pályázatkészítésben is, így tudtuk a Széchenyi terv segítségével felépíteni. Lépésről lépésre vezetett az isteni pedagógia, s azon

vettem magam észre, hogy ezt is, azt is sikerül megtennem. Persze, Isten kegyelme emberi segítségben is megnyilvánult, és nélkülözhetetlen volt az egyház(megye) anyagi áldozata is! Ezekért is nagy hálát érzek.

Az egyházmegye székhelyének egy ideig nyitott kérdését – érzésem szerint – az döntötte el, hogy az egyik ifjúsági találkozóra meghívtam a nuncius urat, és ő azt látta, hogy Debrecenben igen eleven katolikus élet van, s a fiatalokkal teli Szent Annából lett székesegyház. Bosák püspök úrral pedig már korábban, a Papi Egység mozgalomból ismertük egymást, így amikor megtudta, hogy ő lesz az új egyházmegye püspöke, engem kért meg szentelés ünnepének szervezésére. S mivel én szegedinek számítottam, azzal nevezett ki helynökének, hogy integráljam a szeged-csanádi egyházmegyéből idekerülő részeket.

Nem tudom, mi a legsajátosabb papi tu-

lajdonságom, de abban biztos vagyok, hogy hivatásom elindulása óta a csodálatosan eleven hitű nagymamám és édesanyám imája hordoz. A szülői ház lelkiülete kellett ahhoz, hogy a szemináriumi visszasságok láttán elhatározzam, hogy csakis teljes megszentelésben érdemes papnak lennem. Ez tesz érzékenyvé arra, hogy mindenben, a természetben, a technikában is Istenre ismerjek.

Sokféle munkája során olyan emberekkel is kapcsolatba kerül, akiknek az Istenhez, az egyházhoz, sőt talán saját lelkükhöz sincs közük, s inkább kihasználni, mint szolgálni akarják az egyházat. Tudna-e mondani példát arra, hogy ilyen embereket is el lehet indítani a pénznél magasabb rendű célok felé?

Az építkezéseknél pl. mindig kikötöttem, hogy vasárnap nem dolgozunk... Ezt néhány vállalkozó zokon vette, különösen, ha szoros volt a határidő. El-elhangzottak oda nem illő kifejezések. Néha azt is mondanom kellett, hogy nem muszáj itt dolgozni... Mégis, közülük jó néhányan, elmozdultak az egyház felé, és elfogadták papi mi voltomat. Olyannyira, hogy a református munkatársaim sem érzik már idegennek magukat közöttünk.

Egy nagy lakótelep plébánosaként hogyan lehet kivinni a templomon kívülre a keresztény tanítást? Milyen szerepe lehet ebben a karitatív munkának?

Egyházunk lényegéből fakadó feladata a karitatív tevékenységben találkozik a társadalom szükségletével. Meggyőződésem szerint ez nyit leginkább ablakot az egyházra.

Jó példa erre a plébániánk havonta rendezett cserbere akciója. Be lehet hozni a fölösleges ruhákat, játékokat, háztartási eszközöket, s akinek szüksége van ezekre, elviheti. Ilyenkor azok is eljönnek, akik különben nem néznének a templom tájára. Volt, aki elmondta, ekkor látott először életében belülről templomot. A lakótelepen nagyon kedvelt a templomkertben kialakított játszótér is. Több olyan gyerek jár vasárnaponként a templomba, akit a „játszótérről kereszteltünk”. Fontos az, hogy az emberek ne érezzék életidegennek az egyházat.

Tapasztaljuk, hogy András atyának évek óta problémája van a hangképzésével, s ez nehézséget jelent a lelkipásztori és egyházmegyei munkájában. Hogyan tud egy pap megbirkózni ezzel a kereszttel?

Viselem, és igyekszem mindent megtenni azért, hogy rendbe jöjjön a hangom. Tud-

va életem „felső vezérlését”, hiszem, ennek is van valami értelme, ha most még nem is látom, mit is akar Isten ezzel a kereszttel ajándékozni nekem. Már is megajándékozott sok ember őszinte segítő szándékával.

Tíz évvel ezelőtt, az ezüstmisés interjúját az- zal a kérdéssel zártam, hogy mi lenne András

atya három mesebeli kívánsága. Emlékszik-e rá, mi volt ez a három? Hogyan teljesültek ezek? S ha most megkérdezném, mi lenne a három?

A három kívánság között lehetett a Szent Erzsébet Otthon. Ez megvalósult. A keresztyény felekezetek közös eucharisztikus ünneplése meg a piaristák visszatérése

még várat magára. Most ezek mellett még a hangom visszanyerését és az élő-éltető közösséget is kérem Istentől.

A kitüntetéshez gratulálva a liturgia imádságával köszönöm meg a beszélgetést: Fogadja el az Úr kezedből az áldozatot...

KVI

TOLERANCIA-DÍJAT KAPOTT BOSÁK NÁNDOR DEBRECEN-NYÍREGYHÁZI PÜSPÖK

A Debrecen és a Határon túli Testvérhitközségei VIII. Nemzetközi Tanácskozását tartották Debrecenben, a Kápolnási utcai zsinagógában. A konferencián a 8 éve alapított Életmű-díj, valamint a Tolerancia-díj átadására is sor került. Tolerancia-díjat kaptak a keresztyény-zsidó kapcsolatok ápolásáért a keresztyény egyház képviselői, vezetői is, többek között Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök, Jenei Zoltán református lelkész, Tőkés László, a Királyhágó-melléki Református Egyházközség püspöke, valamint Kósa Lajost, Debrecen polgármesterét, Csiszér Ferencet, a Magyar Televízió Vallási Műsorok főszerkesztőjét is kitüntették. Csiszér Ferenc 16 évi munkájának eredményeként elérte, hogy hatszorosára bővült a kezdeti műsoridő. Az évi 12 000 műsorperces adásával Európa közszolgálati televíziói közül az 5. helyet foglalja el a Magyar Televízió.

Bosák Nándor püspök köszönetében kifejtette, hogy számára a tolerancia azt a pozitív jelentést hordozza, amely az egymás mellett munkálkodással egymás gazdago-

dását szolgálja, majd hozzátette, hogy Debrecenben a különböző egyházak között sikerült ezt a szemléletet, gondolkodásmódot megvalósítani. A megyéspüspök rendszeres kapcsolatot tart fenn a Debreceni Zsi-

dó Hitközséggel, nagy szerepe van abban, hogy a városban működő történelmi egyházak párbeszéde rendszeressé vált, hogy a zsidók és a keresztyények között béke és sze-

retet uralkodik.

Minden évben Posztumusz Tolerancia-díj odaítéléséről is döntenek. Ebben az évben a néhai Angello Rotta pápai nunciust részesítették a kitüntetésben.

Julius Janus apostoli nuncius levélben köszönte meg a hivatali elődjének, Angello Rottának ítélt Posztumusz Tolerancia-díjat, amelyet Bosák Nándor püspök vett át. A megyéspüspök köszönő szavaiban méltatta Angello Rotta volt magyarországi pápai nunciust, aki 1930-1945-ig, 15 éven keresztül betöltött hivatalánál fogva mindent elkövetett, hogy segítsen a bajba jutottakon. 1944-ben Horthy a deportálások leállítására, a keresztyény egyházakat, Serédi Jusztinián hercegprímást, illetve XII. Pius pápát tiltakozásra bírta. 72 évesen, mint a diplomáciai kar rangidőse, már a Sztójay-kormány megalakulását követő másnapon tiltakozott a zsidóellenes intézkedések miatt. A nunciátúra nevében több ezer illegális menlevelet bocsátott ki, ezzel számos zsidót helyezve pápai védelem alá.

Szerk.

PRO CARITATE CHRISTIANA DÍJ

A MKPK 2006. esztendőben a Konferencia által alapított Pro Caritate Christiana díjban részesítette Dr. Anton Gots kamilliánus szerzetest.

Anton Gots a rendszerváltás utáni években kezdte meg tevékenységét Magyarországon a kamilliánus családok szervezésével a betegek, idősek, rászorulóknak anyagi és lelki megsegítésére. Ez mostanra az egész országot, sőt a határon túli területeket is behálózó mozgalommá fejlődött. Gots atya 1995-ben települt át Magyarországra, és 1995-ben megalapította a Magyarországi Kamilliánus Rendet Nyíregyházán az egyházmege támogatásával. Ebben az évben lesz a 10 éves évfordulója annak, hogy a kolostort felszentelték (1996. június 1.). Ettől kezdve a rendház Gots atya apostoli munkájának országos központjává is vált.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmege betegpasztorációs feladatát is ellátja, amely az egyházmegeyn belüli 15-16 kórház lelki-gondozói feladatának megszervezését jelenti. Gots Anton atya koordinálásával a kamilliánus családok tagjai közül hetenként 25-30 ember látogatja a betegeket Nyíregyházán.

A betegpasztorációs munka mellett a rászorulókat is segíti, hiszen Anton atya ausztriai kapcsolatainak köszönhetően hetente 10 tonnányi kamionszállítmány érkezik. A ruhák, cipők, bútorok, ápolási eszközök tárolására kialakított raktár soha nem telik meg, mert az adományok a szervezett munkának köszönhetően hihetetlen gyorsasággal gazdára találnak. Az utolsó tíz év alatt 6000 tonna szállítmány érkezett Nyíregyházára.

Szerk.

A GYÉMÁNTMISÉS NAGY ISTVÁN – FÜLÖP PLÉBÁNOSA

Állandóság, mely fölötté áll kornak, rendszernek

Nagy István c. kanonok, plébános 60 éves papi szolgálatából 52 év része a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Fülöp község hitéletének. Az 1921-ben Szihalmon született plébánost a román határ közelében fekvő 1800 lelkes faluban az idén is 183 család hívta házáat megszentelni, az iskolások 90%-a ma is jár hittanra. Minek köszönhető ez? Talán az 50 év állandóságának? István atyát tablók, fényképek, emlékek veszik körül. A megbarnult, múltidéző képek, mint megannyi emlék, hívásra várva heverték a kántor, Mitál Margit néni saját kezűleg szőtt és hímzett, gyönyörű damaszt asztalterítőjén, hogy sorra jelenthessék a 85 év emlékeit, igaz történeteit...

Az egi szemináriumi falak, az elvadult kert, a nehéz idők, a legszebb évek mélyen bevésődnek a lélekbe. „Ők voltak az édes testvéreim, már nem élnek” – mutatja az osztálytársak fényképét István atya, és jönnek a nevek sorra, ki miben volt jeles vagy szellemes...

– 1941-ben találkoztunk – kezdi az emlékezést a plébános –, de 1943-ban el kellett hagynunk a szemináriumot. Kilátásba helyezték a frontszolgálat felvételét, volt, akit el is vittek. Majd 1945 márciusában levelet kaptunk, hogy ha élünk, várnak bennünket vissza a szemináriumba. Sajnos, már nem volt teljes a létszám. Orsó János geszterédi kispap a kezünk között halt meg, amikor takarítás közben a szeminárium kertjében talált gránát felrobbant a kezében. Ez a tragédia még jobban összekovácsolt bennünket. 1946-ban szenteltek pappá.

Dolgos, egyszerű parasztemberek..., – megakad a szem a kalapos, marokszedő gyermeket ábrázoló fényképen...

– Mindig volt mit tennem – folytatja a 85 éves István atya. – A munka embert faragott belőlem, paraszt gyerek voltam. Az aratás nagyon komoly munkának számított, családjamban minden kézre szükség volt. Aratási szabadságra a papi szolgálatból is hazaengedtek 1948-ban Jászszentandrásról. Később Püspökladányba, majd Karcagra helyeztek. Amikor 1954-ben Fülöpre kerültem, víz, villany nem volt a faluban. Egy alap nélküli, szegényes, futóhomokra épült kicsi házba költöztem, a templom is majdnem összedőlt már, újat kellett építenünk a semmiből. Ma sem tétlenkedem. Nagyon szeretek itt élni, együtt öregedtem meg a faluval.

Elsőáldozók, bérmálkozók, jeles napok, esküvők fotói következnek...

– 59 év alatt – a kommunizmus évei alatt – nekem csak egyszer vették el a hitoktatói engedélyemet, de az élet nem állt meg. A 70-es években is, amikor a hitoktatás sokak szemében szálla volt, 200 hittanost tanítottam ebben a kicsiny faluban, az 52 év során 850 gyermek bérmálkozott nálunk. Az 50-es években, egy év alatt 32 pár esküdött meg a

templomban, sajnos, a falu elnéptelenedett, a nagyobb családok Dunántúlra költöztek, de akik itt maradtak, most is hűen követik szüleik hagyományát. Azt szeretem a hívekben, hogy beiratják a gyermekeiket hittanra. Hallottam már olyan furcsaságról, hogy a kicsi gyerekre bízva a szülő a döntést, de nálunk ez nem divat.

Amíg átsétálunk a Szent István-templomhoz, az iskolából hazafelé tartó gyerekek messziről kiabálnak, integetnek az atyának. Az iskolát a templom és a plébánia fogja közre.

– Soha nem tettem mást, csak végeztem a dolgomat. 1954-ben, amikor idekerültem, a tanítók között volt, aki messziről kikerült

az utcán, annyira gyűlölte a papokat. De ennek a rendszer volt az oka. 20-25 ministráns, 50-60 gyermek mindig részt vesz a misén. Mindennek rendje van, semmit nem bízunk a véletlenre. Családok olvasnak fel. Ez nagyon szép szolgálat. Tudják, hogy nagyon szigorú vagyok. Az elsőáldozás, bérmálkozás előtt a szülő vizsgáztatja a gyermekét előttem. Tudnia kell, milyen ismeretekkel rendelkezik a gyermeke hittanból. Lekkáné Nyíri Franciska hitoktató tartja néhány éve az órákat, amelyeket minden hónapban egy alkalommal meglátogatok. A férfikórus a karzaton minden vasárnap szolgál. Mindig nagyon hangulatos, bensőséges a vasárnapunk.

A néhány órás beszélgetés alatt tapasztalt közvetlenség, szeretet megmutatja, mivé tud fejlődni 50 év alatt egy közösség. Megértettem, mit jelent az embereknek Fülöpön a templom, a hit, István atya szeretete. Az időben, az életben, a templomban mindennek helye van. És ez az állandóság, amely fölötté áll a kornak, a rendszernek, soha nem évül el! Nemzedékeket nevelt, nagyapákat s azok unokáit keresztelte meg Nagy István atya, akinek jelenléte megteremtette az állandóságot, a rendszeres vallásgyakorlás lehetőségét.

1996-ban István atya a Fülöp díszpolgára címet is megkapta, de ezt mosolyogva, halkán mondja, mintha nem is akarná, hogy halljam, mert nem szánja dicsekvésnek, de érzem, fontos számára, nem is annyira a cím, hanem a falu válasza a papi hivatásának a 60. évére.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jel. 2,10) Nagy István, Fülöp plébánosa pappá szentelésének 60. évfordulóját ünnepli 2006. július 9-én délután 3 órakor. Mindenkit szeretettel vár az ünnepi szentmisére.

Kovács Ágnes

Ezüstmise, 1981-2006

Takács János – Rakamaz

„Legyen meg a Te akaratod”. Takács János, Rakamaz plébánosa pappá szentelésének 25. évfordulóját ünnepelte 2006. június 23-án, pénteken du. 5 órakor a rakamazi plébániai templomban. Az egyházmegye hívei nevében Isten áldását kérjük további életére és szolgálatára.

„Apám nyakából messzire látok.”

Egy nyári kép villan fel emlékezetemben: gyermekeiket nyakukban cipelő édesapák, fa alatt uszonnázó, pihenő, hűsölő, misét hallgató többnemzedékes családok békés idillje. Mária-pócson – hazánk legnagyobb és leglátogatottabb kegyhelyén, ahol egy-egy búcsús napon, akár 15-20 ezer zárándok is megfordul –, az oly sokszor látott és megélt kép, Isten tudja, miért csak most fogalmazott meg bennem kérdéseket.

„Apám nyakából messzire látok.” Valóban. A gyermek a nem mindenkinek megadott magaslapon – a lehető legjobb helyről – kényelmesen figyelheti az eseményeket. Mennyi minden tárulhat a szeme elé! A színes forgatagban egyszerre látja a vattacukrot majszoló pajtásait, a vásárosok előtt „búcsúfiát” válogató sokadalmat, a templomhoz érkező, Mária-énekeket zengő processziókat – arra

vagyakozva, hogy talán majd egyszer ő viheti a zászlót -, a díszes ruhába öltözött papokat elvegyülni híveik között. De látja a hittel térdelő édesanyját, a kegykép előtt édesapja összekulcsolt kezét, és nagyszülei könnyes szemén ő is meghatódik. A kép, az élmény állandó visszatérése – ahol békét, hitet tapasztal, amelynek szellemében „messzire” lát – számára megnyugtató, és ebben az örökkévalóság lehetőségét látja.

Katolikus családok új honlapja – www.katcsal.hu

Elkészült a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családbizottsága és a Magyar Katolikus Családegylet új, közös honlapja, amely a www.katcsal.hu címen érhető el.

A honlapon Bíró László, az MKPK családreferens

De hasonló tapasztalunk egy-egy nagyobb, más társadalmi rendezvényen, megemlékezésen is, ahol a gyermek szüleivel együtt ünnepel, együtt emlékezik, együtt rója le kegyeletét. Együtt. Ennek a szónak értékmegőrző ereje van. A gyermekek „messzire látanak” apjuk nyakából, nagyapjuk térdén ülve, a családban kialakult hagyományok megéléséből, az ünnepi asztaltól, a megszokott karácsonyi étel illatától. A jó szokások ennek a lehetőségét kínálják. Másképp látnak. Nem zavarja őket a tömeg, már egy másik perspektívából figyelnek, alkalmazkodnak az élet eseményeihez. Nem zavarja meg őket az értékesített világ, ahová a már meglévő élményeiből a maga értékeivel együtt lép, segítve őt az eligazodásban, különbséget téve jó és rossz között.

Valóban, mély gondolatot, pedagógiát hordoz magában ez a kép. Minden egyes pillanatban, amikor a gyermek mintát kap tőlünk, nekünk is erősödik a világban elfoglalt helyünk. Nemcsak adunk, de a többszörösét kapjuk vissza. Hiszen mi lenne az apa elsődleges feladata, az anya hivatása? Gyermekeinek átadni megélt örökségét, megéreztetni annak erejét. Minden tradíciónak a gyakorlása, őseinknek itt tartása, megjelenítése, egy „messzebbre való látást” eredményez. Nemcsak a biztos előretéket, de egy olyan alapot ad, amihez bármikor visszatérhet, ahol bármikor megpihenhet, erőt gyűjthet, amely kialakít benne egyfajta belső igényt az örökség továbbadására.

„Apám nyakából messzire látok.” Hogy miért éppen most látom magam előtt tisztán a képet? Vannak kérdések, amelyek megválaszolására az embernek érnie kell, és amely egyfajta döntést is igényel. Az értékek átadása felelősséget jelent a következő nemzedék iránt. Ha az ember részesült a „messzire látás” élményében, van mit átadnia, van miből merítenie. De ha nem...?

Kovács Ágnes

püspökének, „Hívom a családokat” címmel a családokhoz írt levelei, valamint eseménynaptár család-pasztorációval és életvédelemmel kapcsolatos dokumentumok, körlevelek, nyilatkozatok, előadások is olvashatók.

Magyar Kurír

„Ne hanyagold el a bölcs öregek szavait,
légy otthonos mondásaikban,
mert tőlük tanulsz bölcsességet és okos tudást,
hogy miként szolgálj gáncs nélkül a fejedelmeknek.
Ne mellőzd az öregek hagyományát,
amit ők is apáiktól tanultak,
Mert tőlük tanulsz okosságot,
hogy miként felelj szükség esetén.” (Sir.8,9-12)

Bornemisza Endre:

Kötődések

Én nem tudom, hogy ki mihez kötődik,
Kötődésekkel van teli az élet
Kötődés nélkül élni nem lehet.
Kötődünk egy – egy szóhoz, egy baráthoz,
Egy marasztaló szíves kézfogáshoz,
Egy udvarhoz, egy tornáchoz,
Egy házhoz,
Egy természékhöz, egy öreg akáchoz,
Holdas estékhez, rekkenő nyarakhoz,
Mézét csurgató szilvához, barackhoz,
Egy zörgő magvú nagy csíkos almához,
Mellé egy hanghoz, a hang bársonyához,
Fagyos telekhez, kályhadohogáshoz.
-„vigyázz magadra”-
Féltő búcsúzáshoz,
Egy iskolához,
Az ott szerzett jussához,
Egy életen át hú barát fiúkhöz,
A gyermekkorhoz, hangos ifúsághoz,
Ágyúdörgéshez, vijjogó stukákhoz,
Egy toronygombhoz, benne három vershez,
Mivel a sors, csak keveseknek kedvez
Kötödni sok kis kudarchoz, sikerhez,
A későn jöthöz, vagy a síhederhez,
Kötödni gyászhoz, könyvhöz, és örömhöz,
Az olajágot küldő vízözönhöz,
Hazához, múlthoz, jelenhez, jövőhöz,
A kövek közül kipergő időhöz,
Akármihöz, de kötödni, kötödni.
A kötődésekbe beleszövödni,
S titoktartó rejtőző talányhoz,
Kötödni az élethez, s halálhoz.

„Tiszteld apádat és anyádat... , hogy hosszú ideig élhess azon a földön...”

– A hazaszeretet kérdését nézve a Tízparancsolaton belül hová tartozik? – kérdezték egy interjú során II. János Pál pápát.

– A hazaszeretet a 10 parancsolaton belül a negyedik parancshoz tartozik – válaszolt a pápa. – „Tiszteld atyádat és anyádat” szól a negyedik parancs, de az Ószövetség ezt kiegészíti: „... , hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amit az Isten adott neked”.

Az Isten tehát egy ígéretet is tesz ehhez. A Haza az az örökség, amit apáinktól és anyáinktól kaptunk. Aki az apját, anyját tiszteli, és azzal együtt mindazt, amit tőlük kapott: az anyanyelvét, a környezetét, az előttük járók áldozatát, a szellemi, kulturális örökséget, annak biztosítva van a hazájában, a szülőföldjén, a családjában szerettei között való megmaradása, és ez a hazaszeretetet jelenti.

Apáink nyomában...

Tanítsuk gyermekeinket, ifjainkat, annak az örökségnek a megőrzésére, átadására, amit mi még megkaptunk apáinktól. Adjunk át helyes életszemléletet, példát, amit követni tudnak, amit utánoznak majd a nehezebb helyzetekben. A mi társadalmunknak mi a problémája? Az, hogy tönkretették hagyományainkat. Gyökértelen az ember, ha nincsenek jó hagyományai, mert kiszolgáltatott lesz a környezetének.

Bosák Nándor püspök

„Az ünnep az élet rangja...”

Ünnepelj, hogy gyermekeiddel megmaradj a földön, ahol élsz!

Mit jelent ünnepelni, szebbé, mássá tenni? Az, hogy ki hogyan ünnepel, minősít egy nemzetet, egy családot, egy közösséget. Az életben sok dolgot megtanulunk, de az ünnepet – amely a lélekben születik -, csak megélni tudjuk. Hogyan? Kell hozzá az áldozat, ami nélkül a lélek nem tud ünnepet ülni, kell hozzá a titok, a meglepetés, a másság, ami elválaszt a hétköznapoktól. „Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl rá, testben és lélekben.” (Márai Sándor) Az ünnephez kell az ünnepi ruha:

– „...de ha csak úgy jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessem díszbe a szívemet. Szükség van bizonyos szertartásokra is.

– Mi az, hogy szertartás? – kérdezte a kis herceg.

– Az is olyasvalami, amit alaposan elfelejtettek – mondta a róka. – Attól lesz az egyik nap más, mint a másik, az egyik óra különböző a másikkal.” (de Saint-Exupéry: A kis herceg)

Az ünnep szónoka csak a szeretet lehet, amely a hálaadásban teljesedik ki. Hogyan? Úgy, hogy hitelesen megéljük a gyermekeink, a ránk bízottak előtt, ha ünneplésünk nem egy ránkerőszakolt uniformist látnak bennünk.

Felföldi László plébános

DOMONKOSOK DEBRECENBEN

Az 1320-as évek elejétől a mai Debreceni Református Kollégium környékén állt a domonkosok kolostora. A szerzetesek 1326-ban eltávoztak a városból. Majd 1942-ben Badalik Bertalan OP domonkos rendi tartományfőnök visszatelepítette a szerzeteseket, akik Szent László tiszteletére ideiglenes kápolnát alakítottak ki, és szükséglakást rendeztek be plébániával a jelenlegi Füredi úton. 1946-ban egy nagy templom építésébe kezdtek a Bem József téren, de ez abbamaradt, amikor 1950-ben a kommunista államhatalom betiltotta a szerzetesrendek működését. Ekkor közel 100 domonkos szerzetes volt a magyar tartományban, ma viszont mindössze 16 szerzetes pap és 4 studens van hazánkban. Debrecenbe 1990-ben tértek vissza ismét a domonkosok a Szent László Plébániára, mely időközben egyházmegyes plébániaként működött. A jelenlegi Szent László-templom 1982-83 között készült, s ezután épült egyházközösségi célokra a mostani rendház. Jelenleg Jacek Górski OP plébános és Ireneusz Wysokinski OP lengyel szerzetesek, valamint a hódmezővásárhelyi születésű Major Pius OP domonkos atya színesítik Debrecen hitéletét. Szeptember óta itt él a rendházban a lengyel Wojciech Ożóg OP atya is, aki magyarul tanul, és segít a liturgikus feladatok ellátásában.

A lengyel atyák az otthonról hozott pezsgő hitéletet az itteniekkel is megismertetik. Jacek atya több alkalommal személyesen is bemutatta már híveinek, hogyan énekliz az esti zsolozsmát együtt 100 domonkos szerzetes Krakóban, ahol 40 szerzetesrend működik. Tanultak a feladatok szervezése terén hazánkban, ahol kevés a pap, de a hívők nagy mértékben kapcsolódnak be a konkrét szervezési, egyházközösségi feladatok ellátásba.

Jacek atya évek óta szolgál Debrecenben, látja a hitéleti különbséget Lengyelország és Magyarország között, igyekszik mintegy örökségként ránk hagyni az otthonról hozott hitéletet.

Ima Szent Lászlóhoz

Magyarok dicsősége, keresztény lovagok virága, Szent László király! Az Úristen arra választott ki téged, hogy a zsenge magyar egyháznak megszilárdítója légy, s bölcsességeddel és vitéz kardoddal megvédd minden ellenségtől Szent István örökségét, a nemzeti életünk gyökerévé vált keresztény hitet és erkölcsöket. Fáradhatatlan alkotó munkában s majdnem szünet nélkül tartó harcokban telt

–Tapasztalom, hogy Debrecen és környéke visszafogottabb, mint az ország más területei – mondja a plébános. –A város mentalitása inkább intellektuális szinten működik, érzelmi vonalon nem tapasztalom azt a túlfűtöttséget, amire néha szükség lenne. Nehéz, olykor sikertelen megtalálni az utat az emberek lelkéhez.

Apró örömkökből építkezünk...

Jacek atya szerényen sorolja a plébánián működő számos aktív kisközösséget és szerepüket a plébánia életében. Ilyen csoportok a családi közösségek, a Forrás idősek klubja, Má-

ria Légió, kismamaklub, férfiklub, Rózsafüzér Társulat, Hit és Fény közösség, Szent Mónika

Közösség, a hittanosok "józsai csoportja" vagy a hittanos szombat résztvevői, a bérállkozók sok közös programmal, a katekumenek és felkészítőik csoportja, a cserkészek, és van énekkaruk és természetesen Karitás szervezetük. Több imacsoport jön össze heti vagy havi rendszerességgel szentségimádásra, virrasztásra, engesztelő imákra. Irek atya gondozásában az Egyetemi Lelkészség római katolikus kisközösségeit találjuk, amelyek kirándulásokról, közös programokról, találkozókról, lelki gyakorlatokról, ifjú-

el külső életed. Szíved azonban állandóan az Úrnál volt, s a lelki élet csodás bensősége és a krisztusi erkölcsök hősie gyakorlása kedvesé tett Isten és emberek előtt. Tekints ránk, ezernyi gonddal küzdő magyar nemzetedre! Légy közbenjárónk Istennél, hogy hitben és szeretetben egyesülve diadalmaskodjunk, s biztos léptekkel haladhassunk előre az úton, amely az örök élet koronáját biztosítja a mi

sági misékről számolnak be. A hívek nagy része az egyetemen közelségéből adódóan értelmiségi körökből tevődik össze, rendszeres előadásokra, kiállításokra is sor kerül a plébánián. Nyaranta 100 fős családi táborok erősítik a közösséget a gyermekek és fiatalok táborain kívül.

Átímadkozott „oázis” a város közepén.

Most új rendházat és közösségi házat építenek. Az 1500 m²-es épületben helyet kapnak majd vendégszobák, plébániai irodák, közösségi termek, klubhelyiségek, sportterem, előadóterem.

–Kápolnát is kialakítunk itt, és a rendház is ide költözik majd – mondja Jacek atya. Ha elkészül, hangulatos parkkal körbevéve egy oázist szeretnénk megteremteni itt a zajos város közepén, hogy a betérő egy nyugalom szigetén érezhesse magát, érezze azt, hogy megszentelt, átímadkozott hely ez.

Zenével prédikál

Major Pius OP zeneművészettel színesíti a plébánia életét. A domonkos rendtől nem idegen a művészet, hiszen a XV. századi firenzei Fra Angelico domonkos szerzetes (aki panaszkodott, hogy nem tud prédikálni) festményei még évszázadok múlva is az Evangélium hirdetői. Pius atya, aki a papi és szerzetesi hivatás választása előtt 12 évig zongoratanárként működött, a zeneművészetbe mélyedve evangelizál.

–A zene Isten felé emeli a lelket, a zenében is pap akartam lenni, mint a legnagyobbak – jegyzi meg Pius atya. – Wagner rajongó vagyok, a klasszikus zenét kedvelem. Az igehirdetés egy formájaként rendszeresen hangversenyeket tartunk a templomban, amelyek szervezése az én szerepköröm.

A zenekedvelő domonkos atya nemcsak megszervezi az esteket, de zongorakiséretével tevékeny résztvevője is a hangversenyeknek.

Pius atya kerékpárral közlekedik a Klinikára, a családokhoz, ő szállítja a lelki orvosságot a betegeknek. Ezen kívül részt vesz az egyetemen az Orvosi Kutatás Etikai Bizottságának munkájában, és felnőtteknek bibliaórát tart

A szerzetes atyák a dús programmal teli napban megélik a közösségi életet is. A közös zsolozsmák elvégzésére, közös ebédre mindig jut idő. *Havas Lászlóné*

számunkra is az Isten szent akarata szerint eltöltött földi életünk után.

Könyörögjünk! Úristen, ki hitvallódat, Szent László királyt csodákkal dicsőített meg, engedd, kérünk, hogy az ő érdemei folytán minden gonosz ellen mindenkor oltalomban részesüljünk, és az örök boldogságba eljuthassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Ámen.

Prohászka Ottokár

A DA VINCI KÓD

Avagy: Mária Magdolna mit keres a Szentírásban?

Korunk egyik meghatározó firkálmányáról (ez az én véleményem, és ez után is így fogom hívni...) van szó, hiszen a mindenkorra érvényes népámitás egy újabb eszköze tekint le ránk a polcról, díszes csomagolásba kötve, megfűszerezve néhány ajánlással, és a jóhiszemű, izgalmakra vágyó vagy csak titkok után kutakodó bulvár-búvár olvasóközönség tömegesen kap az új ópium után. Mert persze minden időben kell valami, ami felcsigázza a kedélyeket. De haladjunk csak szépen, sorjában.

A történet szerint egy híres szimbólumkutató felkérést kap, hogy bogozzon ki egy gyilkosságot, mely rémítő és egyben izgalmas titokzatossággal indul, hogy aztán belekeverjen mindenki, aki éppen arra jár. Egy albínó szerzetest, aki gyilkosnak és végrehajtónak van beállítva, az Opus Deit (Is-ten műve – latin), amelyre a „terrorista-kémhálózat-bérgyilkos szövetség” szerepe jut, illetve az elhunyt tudós leányát, aki szimplán zseni és kódtörő. Az áldozat a Louvre-ban hal meg, miután hasba löve bezárja oda magát. Majd elindul a nyomozás egy bizonyos Sion-rend után, mely titkot őriz. Ez a rend a Salamon templom lovagrendjéből nőtt ki, ahová híres személyek, többek között Newton, Leonardo da Vinci, Kopernikusz is tartozott. A rend feladata, hogy évszázadokon át őrizze azt a titkot, amit a „mindenkit elnyomó” katolikus egyház el akar rejtteni. A végén persze kiderül, hogy nincs meg a keresett kincs, ami nem más, mint a Szent Grál, illetve az a kehely, mely az Utolsó Vacsorán Jézus vérért tartalmazta, de a könyv szerint a Grál nem mást jelent, mint Mária Magdolnát, aki Jézus feleségéként annak vérért hordozta, amit az egyház a szerző szerint elrejt.

Hogy hol bukik el a firkálmány? Ténynek állít be dolgokat. A kincset rejtő svájci szupertitkos bank címét felkeresve egyenesen eljuthatunk egy szupertitkos teniszklubba... Az Opus Dei tagjai nem ostorozzák magukat, ahogy a szerző leírja! Ez a középkor egyik szokása volt, mely mára már kiveszett! Továbbá, a keresztes hadjáratok céljaként pedig azt írta, hogy az egyház meg akarta szerezni azokat az iratokat, melyek Jézus családfáját mutatják be. Ugyan már! ... Ennyi erővel minden régen történt eseménybe bele lehet magyarázni valamit. Ez csak egy írói húzás, semmi más! A középkor kultúrája teljesen idegen a mai világnak, hogy is érthetne meg mobillal kommunikáló ember egy olyan kort, ahol még az esernyőt sem ismerték? Ez csak írói túlzás, amelynek célja az olvasó megértésztése, hogy elhitesse vele azt, hogy Jézusnak felesége volt Mária Magdolna személyében, amit az egyház eltitkol....

Itt keverte bele az író – a vörös hajú Mária Magdolnát jelképező Hófehérekét, akit az egyház, a gonosz mostoha szerepében meg akar ölni, de jön a lovag – a Sion-rend - és megmenti őt! A szerző szerint az egyház harcol a nők ellen, ezt bizonyítottak látja abban is, hogy a középkorban boszorkányság vádjával 500 asszonyt megégettek (nem 500.000-et!!!) csak azért, mert nők voltak. Jézus direkt van nőtlennek beállítva, és a Biblia könyveit direkt így válogatták össze? Kérdem én: ha mind-

ez így lenne, akkor Mária Magdolna mit keres a Szentírásban? Miért ő – egy nő – találkozik legelőször a feltámadt Jézussal?

A regény legérdekesebb kérdése: mit keres Mária Magdolna az Utolsó Vacsora c. képen? A festményen a szereplők három - bal, közép és jobb - csoportra oszthatók. Középen van Jézus, mellette jobbról János, mellette Júdás, és fölötte nyúl át Péter, aki János vállát fogja. A situáció a következő: Jézus bejelentette, hogy valaki el fogja őt árulni, s Péter odanyúl Jánoshoz és szól neki: „Kérdezd meg, melyikünk az!” Ez a három ember három különböző viselkedést mutat be. Júdás feje van a legmélyebben, ő az, aki elhagyja Jézust, és nem tér vissza hozzá. Péter az, aki elhagyja Jézust, de visszatér, János pedig az, aki el sem hagyja őt, ki tart mellette (ott van a kereszt alatt). Péter János vállát fogja, és Jézusra mutat. Jánosnak nincs szakálla, és hosszú haja van. Azért, mert ő volt a legfiatalabb, ezért nincs szinte egy képen sem szakálla illetve a legenda szerint olajban akarták megfőzni, de megfiatalodva lépett ki onnan. Jézus mellett ült, hiszen „keblére hajtotta fejét”. Ez a kép magyarázata. Honnan veszi a bátorságot az író, hogy valótlan dolgot állítson e remekműről?

De van még egy bizonyíték. A firkálmányban van egy mondat, mely lebuktatja az összes betűt: „A zsidóknak köszönhetően pontos képünk van Jézus Krisztus és Mária Magdolna családfájáról.” Tudvalevő, hogy a zsidók egyházellenesek voltak.

Tisztelt olvasók, a lényeg a következő: nincs itt semmiféle összeesküvés vagy sötétben szőtt intrika, eltitkolni való hazugság! Miért kell hát belemagyarázni a butaságokat oda, ahol annak nincs helye?

Aki nyitott szemmel jár a világban, az látja és észreveszi: csak az tud hazudni, akinek hagyják.

Ui.: sajnálattal vettem tudomásul, hogy Tom Hanks ezen firkálmány filmváltozatához adta a nevét! Kár.

Kiss Zsolt Attila káplán
Mátészalka

jesusdecoded.com

Nem önvédelmi reflex

Az amerikai katolikus egyház internetes honlapot indított, hogy megcáfolja Dan Brown Da Vinci kód című regényének állításait.

A Jesusdecoded.com című honlap célja, hogy „pontos információkat közöljön Jézusról, a katolikus tanításról és a Da Vinci kód-ban említett más témákról” - fejtette ki közleményében az Egyesült Államok katolikus püspöki konferenciája (USCCP).

A honlapon teológusok, kommentátorok, szakértők cikkei és mások magyarázó írásai találhatóak - közölte az USCCB, amely a honlappal párhuzamosan dokumentumfilmet is készített ugyanebből a célból.

Francis Maniscalco, a püspöki konferencia kommunikációs igazgatója azt mondta, hogy a kezdeményezés nem önvédelmi reflex. Az újságírók megkérdezték tőle, hogy egy regény, még ha sikerkönyv is, okozhat-e súlyos károkat egy egymilliárd hívőt számláló egyház számára.

„Nem, hosszú távon nem. De nem erről van szó, hanem az Anyaszentegyháznak minden egyes hívő iránti pásztori aggodalmáról, illetve az afeletti törődéséről, hogy milyen képük van Jézusról” - magyarázta a püspöki konferencia kommunikációs igazgatója.

A világszerte közel 40 millió példányban eladott regény alaptételnek fogadja el, hogy Mária Magdolna Jézus felesége volt, és a frigyből utódok származtak, amit a Vatikán és a katolikus egyház két évezreden át eltitkolt.

MTI

Negyvenkét nyelvre fordították, Amerikában óriási viták dúlnak körülötte, Libanonban betiltották azzal az indoklással, hogy sérti a keresztény hívek érzelmeit.

Hasonló jelzőkkel illetik: a felnőttek Harry Potterre, amitől döglök az olvasó – hát igen, akinek nincs kellő ismerete, hite, az biztosan!

Amerikai ABC televízió hamarosan bemutatásra kerülő műsorában leleplező adást terveznek Jézus felesége után kutatva. Kereshetik.

Innen

AKOLITUS-AVATÁS FEHÉRGYARMATON

Bosák Nándor debreceni-nyíregyházi püspök lektorára és akolitussá avatta Molnár Mihályt a fehérgyarmati Szent Péter és Pál Római Katolikus Egyházközség bérmálási szertartásán.

Molnár Mihály Fehérgyarmaton született, 38 éves, nő, két gyermek édesapja. Civilben egy építőipari vállalkozás ügyvezető igazgatója. Évek óta felolvasóként vesz részt az egyházközség életben, hivatalos megbízatása azonban eddig nem volt.

Szolgáltatáshoz kívánunk neki sok erőt, egészséget és a Jó Isten áldását!

Dr. Schmelzer János Lajos

RUBINDIPLOMÁT ADTAK ÁT

„Soha nem tagadtam meg Istent, mindig eszembe jutott, amikor Jézus mondta: Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom őt a Mennyei Atyám előtt. Ezt soha nem tagadtam a kommunizmusban sem.”

Dr. Tóth Sándor arany-, gyémánt-, és vasdiplomás jogi doktor 2006. május 31-étől a 70 éves jogi doktorságot jelentő rendkívül ritka rubindiploma méltó birtokosa lett, amelyet Túri Gábor alpolgármester adott át a debreceni városának. Dr. Tóth Sándor 1913-ban született Nagyrócén, a régi nagy Magyarország felvidéki falujában. Jogi tanulmányait az Egri Érseki Jogakadémián kezdte meg, majd 1936-ban Pécsen az Erzsébet Egyetemen diplomázott. 1943-50-ig királyi ügyészként szolgált Egerben, de vallásgyakorlása miatt elbocsátották. Pozíciójánál fogva 1945 után sok embert, köztük egyházi személyeket mentett meg azok közül, akiket jogtalanul népellenes bűnösnek bélyegeztek. 1950-tól a debreceni ügyvédi kamarához került, ahol nyugdíjazásáig ügyvédként tevékenykedett.

KERESZTÉNY-KERESZTYÉN CSALÁDOK NAPJA FEHÉRGYARMATON

Május huszadikán a katolikus plébánia és a református műemlék templom közötti téren, a keresztyén egyházak hívei közös programra gyűltek össze, hogy az imádságon kívül szabadidős tevékenységgel is erősítsék összetartozásukat.

A köszöntések után elkezdődött a labdarúgó torna, ennek végeredménye a következő lett: 1.: az evangélikus egyház csapata, 2.:Kálvin aranylábú barátai, 3.:Vastagnyakú kálmínisták 4.:Péterpálok, a mi csapatunk, 5.:Atanázok

A ministránsokból álló ifjúsági csapatunk megnyerte a kupát, aminek nagyon örülünk.

A futballmérkőzések alatt a közösségek főzésben jártas tagjai kondérokban főzték a paprikás krumplit. Egyházközségünk világi elnöke még slambucot is főzött, mely elvitte a pálmát, mert mindenki szerint nagyon finomra sikerült.

A gyermekeket íjászat, rajzverseny, ugráló-ház, csúszda, táncház várta, a református templomban pedig pünkösdi oratórium koncert volt.

A nap befejeztével a kőszínpadon a Tűzveszély elnevezésű keresztyén rock zenekar adott nagyszerű koncertet.

Várjuk a folytatást! *Dr. Schmelzer János Lajos*

„LÉGY TE AZ EGYMILLIOMODIK!”

23. alkalommal rendezték meg a Debreceni Ifjúsági Találkozót a Szent Anna székesegyházban április 22-én.

Az ez évi debreceni találkozó mottója Mind-szenty bíboros hercegprímás – „Ha lesz egymillió imádkozó magyar, nem félek a jövőtől” – gondolatára épült, így a nemzet lelki megújulásáért meghirdetett imaévhez is kapcsolódva, az ima, a felelősség önmagunkért és a hazáért gondolatok köré szerveződött. A mintegy 300 fiatal értékes napot töltött együtt, és ezt előadások, különböző imamódokat bemutató imakuckók és a bűnbánati liturgia segítette.

A nap során Dr. Stella Leontin váci egyházmegyes kanonok, prépost atya látogatott el a találkozóra, és tartotta meg ikonokkal szemléltetett előadásait.

– Állj az imádkozó ember mellé! – szólította fel a fiatalokat, és mutatta be mennyire vonzó és szimpatikus az imádkozó ember, aki látja a túlsó part fényét, aki nem hátra, hanem előre és fölfelé néz, akinek nem számít a múlt, csak az a fontos merre halad tovább.

– Állj meg! Az imádkozás pszichológiai idő – emelte ki az atya –, amelyben sorba rendeződnek a tennivalók, megoldódnak a problémák. Aki naponta negyedórát imádkozik, annak egészséges a lelke. A csönd, az imádság erőforrás. Az imádságos

ember tartja fenn a világot, tartja vissza az ítéelő, de irtalmas Isten jobb kezét.

– Állj az imádkozó Jézus mellé! Hogyan nézhetett ki Jézus, amikor imádkozott? Uram, taníts meg minket imádkozni! – idézte a Szentírás szavait, amelyben a tanítványok kéréssel fordulnak Jézushoz. Jézus imádkozott a csodák előtt, a szenvedésében, a kereszten, egész földi élete imádság volt. Az imádság mélység, tartalom, odaadás.

– Hogyan tegyük mindezt? Teszik felkülönösen a fiatalok ezt a kérdést.

Tanítsd meg a jó Istent 10-ig számolni! – egy óvodás gyermek válaszával felelt erre a kérdésre Stella Leontin atya. – Az óvodás, aki ezt válaszolta, szeretettel tette mindezt, és közel került Istenhez, mert önmagát adta. Bármilyen történjen, nem kell félni, az Isten dolgozik, az Istennek van humora, fantáziája, csak imádkozz, állj helyt a hazádban! – buzdított a kitartásra Leontin atya. – Legnagyobb fegyvered legyen az imádság, légy imádkozó ember, imádkozó keresztyén és imádkozó magyar!

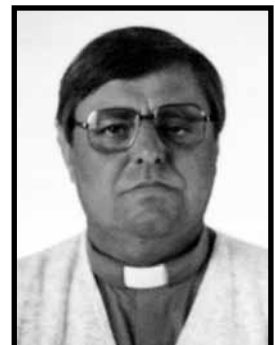
Az ifjúsági találkozót a püspöki mise zárta, ahol a főpásztor elköszönt a fiataloktól, majd arra buzdította őket, vigyék haza közösségeikhez az itt kapott gondolatokat, azzal az erővel, amely nem más, mint az ember számára bátorságot adó ima, a föltámadt Krisztussal való találkozás.

Szerk.

Marosi Balázs c. esperes, plébános életének 54., áldozópapságának 30. évében, 2006. május 8-án, sérülésekkel megerősítve elhunyt.

Marosi Balázs 1953. január 20-án született Mérken. 1976. június 20-án pappá szentelték Mérken. 1976-77-ig káplánként szolgált Nyírcsaholyban, majd 1977-81-ig Fehérgyarmaton. 1981-2006-ig, a haláláig Szatmárcseke plébánosaként működött. Szatmárcseken kívül még sok település hívó közössége találkozott vele rendszeresen a vasárnapi a szentmiséken. Nyaranta ifjúsági, felnőtt csoportokat fogadott – Kölcsey Ferencnek a Himnuszunk szerzőjének falujában –, ahol a hátizsákkal felszerelt hittanosokkal, turistákkal megtelt plébánia mindenki háza volt. De nem kevésbé ismert az oda látogatók számára a feledhetetlen élményeket, izgalmakat nyújtó Nagy-bukó-gát Szatmárcseke határában, ahol Balázs atya szintén házigazdaként fogadta a hittanosokat.

Onnan

ÚTMUTATÓ

Megjelent az Útmutató egyházi kifejezések helyesírásához a Szent István Társulat gondozásában

A 165 szócikket – mintegy félezer kifejezést – tartalmazó útmutató a maga nemében úttörő és hiánypótló kezdeményezés: olyan bizonytalan helyesírású kifejezések egységes írásmódjához kíván segítséget nyújtani, amelyek gyakran fordulnak elő az egyházi nyelvhasználatban. Egyelőre pusztán útmutatóról van szó, amely a szerkesztők tervei szerint egy egyházi szakszótár kiindulópontja lehet. Kapható a katolikus könyvesboltokban.

Magyar Kurír

SALKAHÁZI SÁRA

Erdő Péter bíboros ünnepi szentmise keretében avatja boldoggá Salkaházi Sára (1899-1944) szociális testvért szeptember 17-én 11 órakor a Szent István-bazilika előtti téren. Salkaházi Sára, szerény, hűséges szociális szolgálat, értékes újságírói, írói, kulturális munka után 1944-ben üldözött zsidó nők és gyermekek százait rejtegette a rend házában Budapesten. Miután följelentették, a nyilasok az általa bűjtatottakkal együtt a Duna-parton kivégezték. A Szabadság híd hídfőjénél tábla hirdeti az emléket.

Egyházközségi Értesítők Szerkesztőinek V. Országos Találkozója

Időpont: szeptember 22–24.

(A találkozó pénteken 17 órakor kezdődik, és vasárnap közös ebéddel fejeződik be.)

Helyszín: Péliföldszentkereszt, szalézi rendház (Esztergom közelében).

Részletes információkat találhatnak a www.szentkereszt.try.hu honlapon.

Újdonság: az idei találkozóra a plébániai újságok és honlapok szerkesztőin kívül meghívjuk a szerzetesrendek lapjainak a szerkesztőit is.

Program: meghívott szakemberek segítik majd tapasztalataikkal az újságírói-szerkesztői munkát. A találkozó lelki oldaláról a szalézi atyák gondoskodnak. Bővebben a katolikus.hu oldalon és a MAKÚSZ honlapján.

A részvételi díj: 7000 forint (teljes ellátás), ebből jelentkezéskor 2000 Ft előleget kérünk, amit a Szalézi Rendház Bajót,

11740092-20015350 számlaszámra

szíveskedjenek befizetni névvel és címmel, „LAPSZERKESZTŐK TALÁLKOZÓJA” megjegyzéssel.

Szervezi: MKPK Sajtóiroda, MAKÚSZ, Szalézi Rendház Péliföldszentkereszt

Jelentkezési határidő: július 31.

Jelentkezési cím: Lengyel Erzsébet szalézi sajtóreferens

(2536 Nyergesújfalu, Dózsa György utca 26.

Tel.: 20/823-3335 vagy 30/6454-097

E-mail: le@invitel.hu)

Gyalogos Ifjúsági Zarándoklat
Mátészalkáról Máriapócsra
2006. július 28-29-30.

Közösen imádkozva és énekelve ajándékba
adunk néhány órát Istennek és egymásnak.

ÉRDEKEL?

Gyere, az Úrral együtt várunk RÁD!

Információ:

Kiss Zsolt Artilla káplán atya;

06-30/591-3548 vagy sam0007@freemail.hu

MAGYAR CONTINENTAL SINGERS BALMAZÚJVÁROSON

Július 14-én pénteken este 7 órakor a Magyar Cotinental Singers együttes koncertet ad a kastélykertben lévő szabadtéri színpadon. Rossz idő esetén a Balmazújvárosi Művelődési Központban lesz megtartva a rendezvény. A belépés díjtalan, mindenkit szeretettel várnak!

HITBEN HITELESEN

Hogyan élhetjük meg hitünket ma a világban?

Erre keresik a választ a magyar domonkosokkal közösen a Vas megyei Oszkó faluban 2006. augusztus 14 és 17-e között megrendezésre kerülő ifjúsági tábor résztvevői. A napirendben délelőttönként

tanítás és komoly szellemi munka szerepel, melyet a délutáni kézművesség, strandolás és a helyi nevezetességeket célba vevő kirándulások (szabad téri kemence, borospince) egészítenek ki.

A részvételi hozzájárulás fejéenként 3500 forint, mely tartalmazza a szállás és az étkezés költségét. Érdeklődést és jelentkezést 18 és 30 éves kor közötti fiataloktól 2006. június 30-ig fogad:

Górski Jacek OP

Tel.: (52)412-472

e-mail: stlaszlo@axelero.hu

MÁRIAPÓCS – BÚCSÚ

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye ez évi búcsúját 2006. július 30-án vasárnap tartja Máriapócsra. Ebben az évben a tábori oltár előtti téren egyházmegyei sátrat állítunk fel, ahol a területünkön lévő oktatási, szociális intézmények, szerzetesrendek kiadványain keresztül munkájukról, életükről tájékozódhatnak a hívek. A sátorban minifotókiállításon keresztül az érdeklődők bepillantást nyerhetnek egyházmegyénk életének egy-egy eseményébe.

FOTÓKIÁLLÍTÁS

A búcsú napján a polgári plébánia „Muki Fotópályázatának” vándorkiállítása tekinthető meg a zarándokház előterében.

VAK

Világi Apostolok Közössége
augusztus 1–4 között,
Domaszék-Zöldfáson rendezi meg
a lelkipásztori munkatársak
második országos konferenciáját,
„Otthon a plébánián” címmel.

A találkozó egyik legfőbb célja, hogy a különböző egyházmegyeiből jött lelkipásztori munkatársak megismerjék egymást, kapcsolatok szövődjenek köztük, amelyek segítik őket további szolgálatuk során. A szakmaiság mellett nem feledkeztek meg a szervezők a feltöltődés és a családi pihenés fontosságáról sem, így focimeccsre, esti koncertekre, nagy beszélgetésekre, fürdőzésre, és külön gyerekprogramokra is számíthatnak a jelentkezők, akiket családjukkal együtt várnak.

Jelentkezéseket a Világi Apostolok Közössége a konferencia@pasztoracio.hu e-mail címre, vagy a 20/8232 930 telefonszámra várja, és kérésre szívesen küld mindenkinek meghívót.

Gulyás Péter

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök

Szerkesztő: Kovács Ágnes

Grafikák: Simon András

Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482

E-mail: oromhir@kovacsagi.hu

Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác János

Tudnod kell, mi az igazság!

1956

Szeretnél többet tudni '56-ról?

Nevez be a vetélkedőre!

Hogy mit nyerhetsz?

Ötnapos külföldi utak várnak rád Svájcba, Németországba és Olaszországba, valamint egyéb értékes nyeremények.

Nevezési határidő: 2006. JÚNIUS 30.

Bővebb információ: www.polgariplebania.hu

TUDNOD KELL, MI AZ IGAZSÁG!